C/2025/3753

17.9.2025.

P9_TA(2024)0327

Agrīnas intervences pasākumi, noregulējuma nosacījumi un noregulējuma darbības finansējums (BAND3)

Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem, noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansējumu groza Direktīvu 2014/59/ES (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(C/2025/3753)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2023)0227),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C9-0135/2023),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2023. gada 5. jūlija atzinumu ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2023. gada 13. jūlija atzinumu ([2]),

— ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,

— ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0153/2024),

1. pieņem pirmajā lasījumā tālāk izklāstīto nostāju;

2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;

3. uzdod priekšsēdētājai Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

([1]) OV C 307, 31.8.2023., 19. lpp.
([2]) OV C 349, 29.9.2023., 161. lpp.

P9_TC1-COD(2023)0112

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2024. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2024/..., ar ko attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem, noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansējumu groza Direktīvu 2014/59/ES (*)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Savienības noregulējuma satvars kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ("iestādes") tika izveidots pēc 2008.–2009. gada globālās finanšu krīzes un saskaņā ar starptautiski atzīto Finanšu stabilitātes padomes dokumentu "Efektīvu noregulējuma režīmu pamatelementi finanšu iestādēm" ([3]). Savienības noregulējuma satvaru veido Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES ([4]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 ([5]). Abi tiesību akti attiecas uz iestādēm, kas ir iedibinātas Savienībā, un uz jebkuru citu vienību, kas ietilpst minētās direktīvas vai minētās regulas tvērumā ("vienības"). Savienības noregulējuma satvara mērķis ir sakārtotā veidā risināt iestāžu un vienību maksātnespēju, saglabājot iestāžu un vienību kritiski svarīgās funkcijas un izvairoties no draudiem finanšu stabilitātei, vienlaikus aizsargājot noguldītājus un publiskos līdzekļus. Turklāt Savienības noregulējuma satvara mērķis ir veicināt banku iekšējā tirgus attīstību, izveidojot saskaņotu režīmu pārrobežu krīžu koordinētai novēršanai un izvairoties no konkurences izkropļojumiem un nevienlīdzīgas attieksmes riska.

(2) Vairākus gadus pēc tā ieviešanas Savienības noregulējuma satvars pašlaik piemērojamajā redakcijā nesniedz gaidītos rezultātus attiecībā uz dažiem no minētajiem mērķiem. Konkrēti, lai gan iestādes un vienības ir panākušas ievērojamu progresu noregulējamības jomā un šim nolūkam ir atvēlēti ievērojami resursi, jo īpaši palielinot zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un papildinot noregulējuma finansēšanas mehānismus, Savienības noregulējuma satvars reti tiek izmantots. Dažu nelielu un vidēju iestāžu un vienību maksātnespējas galvenokārt tiek risināta, izmantojot nesaskaņotus valstu pasākumus. ***Diemžēl joprojām*** tiek izmantota nodokļu maksātāju nauda, nevis ***nozares finansētie drošības tīkli, tostarp*** noregulējuma finansēšanas mehānismi. Šāda situācija šķietami izriet no nepietiekamiem stimuliem. Minētie nepietiekamie stimuli rodas no Savienības noregulējuma satvara un valstu noteikumu mijiedarbības, saskaņā ar kuru plašā rīcības brīvība sabiedrības interešu novērtēšanā ne vienmēr tiek izmantota tādā veidā, kas atspoguļo to, kā bija paredzēts piemērot Savienības noregulējuma satvaru. Tajā pašā laikā Savienības noregulējuma satvars maz tika izmantots, ņemot vērā risku, ka no noguldījumiem finansēto iestāžu

(*) Izmaiņas visā tekstā izriet no grozījuma Nr. 1 pieņemšanas. Jaunais vai grozītais teksts ir izcelts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ▌.

([1]) OV C,, lpp.

([2]) OV C,, lpp.

([3]) Finanšu stabilitātes padome, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, 2014. gada 15. oktobris.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

noguldītāji uzņemtos zaudējumus, lai nodrošinātu, ka minētās iestādes noregulējuma ietvaros var piekļūt ārējam finansējumam, jo īpaši tad, ja nav citu iekšēji rekapitalizējamu saistību. Visbeidzot, tas, ka ārpus noregulējuma noteikumi par piekļuvi finansējumam ir mazāk stingri nekā noregulējumā, ir atturējis piemērot Savienības noregulējuma satvaru par labu citiem risinājumiem, kas bieži ietver nodokļu maksātāju naudas izmantošanu iestādes vai vienības pašu resursu vai nozares finansētu drošības tīklu vietā. Šī situācija savukārt rada sadrumstalotības risku, risku, ka iestāžu un vienību maksātnespējas pārvaldības gadījumā varētu rasties neoptimāli rezultāti, jo īpaši nelielu un vidēju iestāžu un vienību gadījumā, un domātās izmaksas no neizmantotajiem finanšu resursiem. Tādēļ ir jānodrošina efektīvāka un saskaņotāka Savienības noregulējuma satvara piemērošana un jānodrošina, ka to var piemērot , kad tas ir sabiedrības interesēs, tostarp attiecībā uz dažām nelielām un vidējām iestādēm .

(2a) Direktīvas 2014/59/E pārskatīšanas mērķis ir labāk aizsargāt nodokļu maksātāju naudu un izveidot jaunus sistēmiskus mehānismus iestādēm un vienībām, uz kurām neattiecas esošais noregulējuma satvars. Minētais regulējums paredzēts tam, lai mazinātu ekonomisko slogu sabiedrībai, samazinot kopējās izmaksas, kas saistītas ar banku maksātnespēju. Ieviešot pārskatīto regulējumu, būtu ievērojami jāsamazina nodokļu maksātāju naudas izmantošana, lai nodrošinātu, ka biežāk un efektīvāk tiek izmantots noregulējuma finansēšanas mehānisms.

(3) Nepieciešamā noregulējuma plānošanas darba intensitāte un detalizācijas pakāpe attiecībā uz meitasuzņēmumiem, kas nav identificētas kā noregulējuma vienības, var atšķirties atkarībā no attiecīgo iestāžu un vienību lieluma un riska profila, kritiski svarīgo funkciju esamības un grupas noregulējuma stratēģijas. Tādēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai ņemt vērā minētos faktorus, nosakot pasākumus, kas jāveic attiecībā uz šādiem meitasuzņēmumiem, un attiecīgā gadījumā izmantot vienkāršotu pieeju.

(3a) Viens no šīs grozījumu direktīvas galvenajiem mērķiem ir ieviest atjauninātu pieeju un paredzēt instrumentus, lai nodrošinātu pilnvērtīgas iespējas iestādēm efektīvi risināt dažu banku vai banku grupas iespējamu maksātnespēju. Šādai pieejami būtu jāveicina pārredzamība un paredzamība, vienlaikus pēc iespējas samazinot negatīvu ietekmi uz ekonomiku. Šādai pieejai jābūt atbilstīgai Direktīvā 2014/59/ES paredzētajam visaptverošajam iekšējās rekapitalizācijas principam, vienlaikus saglabājot praktiskas iespējas risināt vidēju banku maksātnespēju.

(4) Iestāde vai vienība, kas tiek likvidēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, pēc tam, kad ir konstatēts, ka attiecīgā iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un noregulējuma iestāde ir secinājusi, ka tās noregulējums nav sabiedrības interesēs, galu galā virzās uz iziešanu no tirgus. Tas nozīmē, ka maksātnespējas gadījumā veicamo darbību plāns nav nepieciešams neatkarīgi no tā, vai kompetentā iestāde jau ir anulējusi attiecīgās iestādes vai vienības atļauju. Tas pats attiecas uz atlikušo noregulējamo iestādi pēc aktīvu, tiesību un saistību pārvešanas saskaņā ar pārveduma stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi precizēt, ka šādās situācijās noregulējuma plānu pieņemšana netiek prasīta.

(5) Noregulējuma iestādes pašlaik var aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, ja iestāde vai vienība neizpilda apvienoto rezervju prasību, kad tā tiek ņemta vērā papildus minimuma prasībai pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ("MREL"). Tomēr noteiktās situācijās iestādei vai vienībai varētu tikt prasīts izpildīt MREL, pamatojoties uz tādu pamatu, kas nav pamats, uz kura minētajai iestādei vai vienībai tiek prasīts izpildīt apvienoto rezervju prasību. Minētā situācija rada neskaidrības par nosacījumiem, kas attiecas uz to, kā noregulējuma iestādes īsteno pilnvaras aizliegt veikt sadali, un uz maksimālās sadalāmās summas aprēķināšanu saistībā ar MREL. Tāpēc būtu jānosaka, ka minētajos gadījumos noregulējuma iestādēm būtu jāīsteno pilnvaras aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsi, kas izriet no Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2021/1118 ([6]). Lai nodrošinātu pārredzamību un juridisko noteiktību, noregulējuma iestādēm par aplēsto apvienoto rezervju prasību būtu jāpaziņo iestādei vai vienībai, kurai pēc tam būtu publiski jāatklāj minētā aplēstā apvienoto rezervju prasība.

([6]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1118 (2021. gada 26. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizētas metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas (OV L 241, 8.7.2021., 1. lpp.).

(6) Agrīnas intervences pasākumi tika izveidoti, lai kompetentās iestādes varētu novērst iestādes vai vienības finansiālā un ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos un iespēju robežās samazināt iespējamā noregulējuma risku un ietekmi. Tomēr, tā kā trūkst noteiktības attiecībā uz minēto agrīnās intervences pasākumu piemērošanas izraisītājfaktoriem un tie daļēji pārklājas ar uzraudzības pasākumiem, agrīnas intervences pasākumi reti tiek izmantoti. Tāpēc šo agrīnās intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi būtu jāvienkāršo un jāprecizē. Lai kliedētu nenoteiktību par vadības struktūras atcelšanas un pagaidu administratoru iecelšanas nosacījumiem un termiņiem, minētie pasākumi būtu skaidri jāidentificē kā agrīnas intervences pasākumi un to piemērošanai būtu jāpiemēro vieni un tie paši izraisītājfaktori. Vienlaikus būtu jāpieprasa, lai konkrētas situācijas risināšanai kompetentās iestādes izvēlētos piemērotus pasākumus saskaņā ar proporcionalitātes principu. Lai kompetentās iestādes varētu ņemt vērā reputācijas riskus vai riskus, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, kompetentajām iestādēm būtu jānovērtē agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi, pamatojoties ne tikai uz kvantitatīviem rādītājiem, piemēram, kapitāla vai likviditātes prasībām, sviras līmeni, ienākumus nenesošiem aizdevumiem vai riska darījumu koncentrāciju, bet arī uz kvalitatīviem izraisītājfaktoriem.

(7) Lai uzlabotu juridisko noteiktību, būtu jāatceļ Direktīvā 2014/59/ES noteiktie agrīnās intervences pasākumi, kas pārklājas ar jau esošajām pilnvarām saskaņā ar prudenciālo regulējumu, kurš noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES ([7]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/2034 ([8]). Turklāt ir jānodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj sagatavoties iestādes vai vienības iespējamam noregulējumam. Tāpēc kompetentajai iestādei būtu pietiekami agri jāinformē noregulējuma iestādes par iestādes vai vienības finanšu stāvokļa pasliktināšanos, un noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas sagatavošanas pasākumu īstenošanai. Svarīgi ir tas, ka, lai noregulējuma iestādes varētu pēc iespējas ātrāk reaģēt uz iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, agrīnas intervences pasākumu iepriekšēju piemērošanu nevajadzētu noteikt par nosacījumu, lai noregulējuma iestāde veiktu pasākumus iestādes vai vienības tirgošanai vai pieprasītu informāciju nolūkā atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavot vērtējumu. Lai nodrošinātu konsekventu, koordinētu, efektīvu un savlaicīgu reakciju uz iestādes vai vienības finanšu stāvokļa pasliktināšanos un pienācīgi sagatavotos iespējamam noregulējumam, ir jāuzlabo mijiedarbība un koordinācija starp kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm. Tiklīdz iestāde vai vienība atbilst agrīnās intervences pasākumu piemērošanas nosacījumiem, kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm būtu jāpalielina informācijas, tostarp provizoriskās informācijas, apmaiņa un kopīgi jāuzrauga iestādes vai vienības finansiālais stāvoklis.

(8) Ir jānodrošina savlaicīga rīcība un agrīna koordinācija starp kompetento iestādi un noregulējuma iestādi, ja iestāde vai vienība joprojām turpina darbību, bet pastāv būtisks risks, ka minētā iestāde vai vienība varētu kļūt maksātnespējīga. Tādēļ kompetentajai iestādei būtu pēc iespējas ātrāk jāpaziņo noregulējuma iestādei par šādu risku. Minētajā paziņojumā būtu jāietver kompetentās iestādes novērtējuma iemesli un pārskats par alternatīviem privātā sektora pasākumiem, uzraudzības darbībām vai agrīnās intervences pasākumiem, kas ir pieejami, lai saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju. Šādai agrīnai paziņošanai nebūtu jāskar procedūras, ar kurām nosaka, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi. Tam, ka kompetentā iestāde iepriekš paziņo noregulējuma iestādei par būtisku risku, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, nevajadzētu būt par nosacījumu tam, lai turpmāk tiktu noteikts, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Turklāt, ja vēlākā posmā tiek novērtēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un nav alternatīvu risinājumu, lai saprātīgā termiņā novērstu šādu maksātnespēju, noregulējuma iestādei ir jāpieņem lēmums par to, vai veikt noregulējuma darbību. Šādā gadījumā tas, cik savlaicīgi tiek pieņemts lēmums par noregulējuma darbības piemērošanu iestādei vai vienībai, var būt būtiski noregulējuma stratēģijas sekmīgai īstenošanai, jo īpaši tāpēc, ka agrāka intervence iestādē vai vienībā var palīdzēt nodrošināt pietiekamu zaudējumu absorbcijas spēju un likviditāti, lai izpildītu minēto stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi ļaut noregulējuma iestādei ciešā sadarbībā ar kompetento iestādi novērtēt, kas ir saprātīgs termiņš alternatīvu pasākumu īstenošanai, lai novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju. ***Veicot minēto novērtējumu, būtu jāņem vērā arī vajadzība saglabāt noregulējuma iestādes un attiecīgās vienības spēju efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju, ja tas galu galā ir vajadzīgs, bet nebūtu jāliedz veikt alternatīvus pasākumus. Proti, paredzētajam alternatīvo pasākumu termiņam vajadzētu būt tādam, lai tas neapdraudētu noregulējuma stratēģijas iespējamās īstenošanas efektivitāti.*** Lai nodrošinātu savlaicīgu iznākumu un ļautu noregulējuma iestādei pienācīgi sagatavoties iestādes vai vienības iespējamajam noregulējumam, noregulējuma iestādei un kompetentajai iestādei būtu regulāri jātiekas, un noregulējuma iestādei būtu jālemj par minēto sanāksmju biežumu, ņemot vērā lietas apstākļus.

(9) Noregulējuma satvaru ir paredzēts piemērot potenciāli jebkurai iestādei vai vienībai neatkarīgi no tās lieluma un darījumdarbības modeļa, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieejamie instrumenti nav pietiekami, lai pārvaldītu tās maksātnespēju. Lai nodrošinātu šādu iznākumu, būtu jāprecizē kritēriji sabiedrības interešu novērtējuma piemērošanai iestādei vai vienībai, kas kļūst maksātnespējīga. ***Šai sakarā*** ir jāprecizē, ka atkarībā no konkrētajiem

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.)

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp.).

apstākļiem konkrētas iestādes vai vienības funkcijas var uzskatīt par kritiski svarīgām pat tad, ja to pārtraukšana ietekmētu finanšu stabilitāti vai kritiski svarīgus pakalpojumus ▌ reģionālā līmenī***, jo īpaši, ja kritiski svarīgu funkciju aizstājamību nosaka attiecīgais ģeogrāfiskais tirgus***.

(9a) **Lai nodrošinātu, ka ietekmes novērtējumu reģionālā līmenī var balstīt uz datiem, kas ir konsekventi pieejami visā Savienībā, reģionālais līmenis būtu jāsaprot ar atsauci uz kopējās statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas 1. vai 2. līmeņa teritoriālajām vienībām (NUTS 1. vai 2. līmenis) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1059/2003 (⁹) izpratnē.**

(10) Novērtējumam par to, vai iestādes vai vienības noregulējums ir sabiedrības interesēs, būtu jāatspoguļo apsvērums, ka noguldītāji ir labāk aizsargāti, ja noguldījumu garantiju sistēmas (NGS) līdzekļi tiek izmantoti efektīvāk un šo fondu zaudējumi tiek samazināti līdz minimumam. Tāpēc, novērtējot sabiedrības intereses, noregulējuma mērķis aizsargāt noguldītājus būtu jāuzskata par labāk sasniegtu noregulējumā, ja maksātnespējas procedūras izvēle NGS izmaksātu dārgāk.

(10a) Ja dalībvalstu maksātnespējas un noregulējuma satvars tādā pašā mērā efektīvi nodrošina regulējuma mērķu sasniegšanu, prioritāte būtu jāpiešķir risinājumam, kas samazina risku nodokļu maksātājiem un ekonomikai. Minētajai pieejai būtu jānodrošina piesardzīga un atbildīga rīcība, kas atbilst visaptverošajam mērķim aizsargāt gan nodokļu maksātāju intereses, gan arī plašāku ekonomikas stabilitāti.

(11) Novērtējumā par to, vai iestādes vai vienības noregulējums ir sabiedrības interesēs, cik vien iespējams, būtu jāatspoguļo arī starpība starp finansējumu, ko sniedz, izmantojot nozares finansētus drošības tīklus (noregulējuma finansēšanas mehānismus vai NGS), no vienas puses, un finansējumu, ko dalībvalstis nodrošina no nodokļu maksātāju naudas, no otras puses. Dalībvalstu sniegtais finansējums ir saistīts ar lielāku bezrūpīgas rīcības risku, un tam piemīt mazāks stimuls attiecībā uz tirgus disciplīnu. Tāpēc, novērtējot mērķi līdz minimumam samazināt paļaušanos uz ārkārtas publisko finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, noregulējuma iestādēm jāuzskata, ka ***tāda finansējuma izmantošana***, kuram izmanto noregulējuma finansēšanas mehānismus vai NGS ***un*** kuram izmanto līdzvērtīgu resursu apjomu no dalībvalstu budžeta***, būtu jāapsver tikai ārkārtējos apstākļos***.

(11a) Nodokļu maksātāju finansēts ārkārtas finansiālais atbalsts iestādēm un vienībām būtu jāpiešķir, ja vispār tādu piešķir, tikai lai novērstu nopietnus ārkārtas un sistēmiska rakstura traucējumus tautsaimniecībā, jo tas rada būtisku slogu publiskajām finansēm un negatīvi ietekmē vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū.

(12) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma mērķi tiek sasniegti visefektīvākajā veidā, sabiedrības interešu novērtējuma rezultātam vajadzētu būt negatīvam tikai tad, ja maksātnespējīgas iestādes vai vienības likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru noregulējuma mērķus sasniegtu efektīvāk, nevis tikai tādā pašā mērā kā noregulējums.

(⁹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.).

(12a) Izšķiroties starp noregulējumu un likvidāciju, būtu jādod priekšroka risinājumam ar zemākām kopējām izmaksām. Attiecīgajā novērtējumā būtu jāņem vērā dažādas izmaksas, tostarp tās, kas saistītas ar noguldījumu garantiju shēmas izmaksām, piemēram, laikposmā, kas vajadzīgs aktīvu atgūšanai un kas atbilst procesa laikā zaudētajiem ienākumiem. Gadījumos, kad ar noregulējumu un likvidāciju saistītās izmaksas ir līdzīgas, priekšroka būtu jādod risinājumam, kas rada mazāku risku ekonomikai, tostarp publiskajām finansēm, un mazāku ietekmi uz ekonomikas stabilitāti.

(13) Ja iestādei vai vienībai, kas kļūst maksātnespējīga, netiek piemērots noregulējums, tā būtu jālikvidē saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām. Šādas procedūras dažādās dalībvalstīs var būtiski atšķirties. Lai gan ir lietderīgi pieļaut pietiekamu elastību esošo valsts procedūru izmantošanā, būtu jāprecizē daži aspekti, lai nodrošinātu, ka attiecīgās iestādes vai vienības iziet no tirgus.

(14) Būtu jānodrošina, ka attiecīgā valsts administratīvā vai tiesu iestāde ātri sāk procedūru saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja tiek uzskatīts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un tai netiek piemērots noregulējums. Ja iestādes vai vienības brīvprātīga likvidācija pēc akcionāru lēmuma ir pieejama saskaņā ar valsts tiesību aktiem, šāda iespēja būtu jāsaglabā kā pieejama. Tomēr būtu jānodrošina, ka gadījumā, ja akcionāri nerīkojas ātri, rīcību pārņem attiecīgā valsts administratīvā vai tiesu iestāde.

(15) Būtu arī jānosaka, ka šādu procedūru galīgais rezultāts ir iestādes vai vienības, kas kļūst maksātnespējīga, iziešana no tirgus vai tās banku pakalpojumu darbības izbeigšana. Atkarībā no valsts tiesību aktiem šo mērķi var sasniegt dažādos veidos, kas var ietvert iestādes vai vienības vai tās daļu pārdošanu, konkrētu aktīvu vai saistību pārdošanu, pakāpenisku likvidāciju vai bankas darbību, tostarp maksājumu izpildes un noguldījumu pieņemšanas, izbeigšanu nolūkā pakāpeniski pārdot savus aktīvus, lai atmaksātu zaudējumus skartajiem kreditoriem. Tomēr, lai uzlabotu procedūru paredzamību, minētais rezultāts būtu jāsasniedz saprātīgā termiņā.

(16) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām anulēt iestādes vai vienības atļauju, pamatojoties tikai uz to, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un tai netiek piemērots noregulējums. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai anulēt atļauju, lai atbalstītu mērķi – saskaņā ar valsts tiesību aktiem likvidēt iestādi vai vienību, jo īpaši gadījumos, kad nav iespējams sākt valsts tiesību aktos paredzētās procedūras brīdī, kad tiek konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, tostarp gadījumos, kad iestāde vai vienība vēl nav maksātnespējīga saskaņā ar bilanci. Lai vēl vairāk nodrošinātu, ka mērķi – likvidēt iestādi vai vienību – var sasniegt, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes atļaujas anulēšana ir iekļauta arī iespējamajos nosacījumos, lai uzsāktu vismaz vienu no procedūrām, kas pieejamas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un piemērojamas iestādēm vai vienībām, kuras kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, bet tām netiek piemērots noregulējums.

(17) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Direktīvu 2014/59/ES, Regulu (ES) Nr. 806/2014 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/49/ES ([10]), ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem izņēmuma kārtā var piešķirt preventīvas piesardzības pasākumus, kas kvalificējami kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem. Lai līdz minimumam samazinātu konkurences izkropļojumus, ko rada NGS atšķirības Savienībā, izņēmuma kārtā būtu jāatļauj NGS intervences saistībā ar Direktīvai 2014/49/ES atbilstošiem preventīviem pasākumiem, kas kvalificējami kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, ja saņēmēja iestāde vai vienība neatbilst nevienam no nosacījumiem, lai to uzskatītu par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Būtu jānodrošina, ka piesardzības pasākumi tiek veikti pietiekami agri. Attiecībā uz piesardzības rekapitalizāciju Eiropas Centrālā banka (ECB) pašlaik savu uzskatu, vai iestāde vai vienība ir maksātspējīga, balsta uz

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

perspektīvo novērtējumu par nākamajiem 12 mēnešiem par to, vai iestāde vai vienība var izpildīt pašu kapitāla prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 ([11]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/2033 ([12]), un papildu pašu kapitāla prasību, kas noteikta Direktīvā 2013/36/ES vai Direktīvā (ES) 2019/2034. Minētā prakse būtu jānosaka Direktīvā 2014/59/ES. Papildus tam pasākumi samazinātas vērtības aktīvu glābšanas nodrošināšanai, tostarp aktīvu pārvaldības struktūras vai aktīvu garantiju shēmas, var izrādīties efektīvi un lietderīgi, lai novērstu tādu iespējamo finansiālo grūtību cēloņus, ar kurām saskaras iestādes un vienības, un novērstu to maksātnespēju, un tāpēc tie varētu būt uzskatāmi par piemērotiem piesardzības pasākumiem. Tādēļ būtu jāprecizē, ka šādi piesardzības pasākumi var būt samazinātas vērtības aktīvu pasākumi.

(18) Lai saglabātu tirgus disciplīnu, aizsargātu publiskos līdzekļus un izvairītos no konkurences izkropļojumiem, piesardzības pasākumiem arī turpmāk vajadzētu būt izņēmumam, un tie būtu jāpiemēro tikai, lai novērstu nopietnus tirgus traucējumus vai saglabātu finanšu stabilitāti***, it sevišķi sistēmiskas krīzes gadījumā***. Turklāt piesardzības pasākumus nevajadzētu izmantot, lai novērstu zaudējumus, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies. Visuzticamākais instruments tādu zaudējumu noteikšanai, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies, ir aktīvu kvalitātes pārskatīšana, ko veic ECB, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EBI), kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ([13]), vai valstu kompetentās iestādes. Kompetentajām iestādēm šāda pārskatīšana būtu jāizmanto, lai noteiktu zaudējumus, kas radušies vai varētu rasties, ja šādu pārskatīšanu var veikt saprātīgā termiņā. Ja tas nav iespējams, kompetentajām iestādēm, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz pārbaudēm uz vietas, būtu pēc iespējas reālistiski, ņemot vērā dominējošos apstākļus, jāidentificē zaudējumi, kas radušies vai varētu rasties.

(19) Piesardzīgas rekapitalizācijas mērķis ir atbalstīt dzīvotspējīgas iestādes un vienības, kas atzītas par tādām, kuras tuvākajā nākotnē, iespējams, saskarsies ar pagaidu grūtībām, un novērst to situācijas turpmāku pasliktināšanos. Lai izvairītos no tā, ka publiskas subsīdijas tiek piešķirtas uzņēmumiem, kas atbalsta piešķiršanas brīdī jau ir nerentabli, piesardzības pasākumiem, ko piešķir kā pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegādi vai kā samazinātas vērtības aktīvu pasākumus, nevajadzētu pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai segtu kapitāla iztrūkumu, kā konstatēts spriedzes testa vai līdzvērtīgas procedūras nelabvēlīgajā scenārijā. Lai nodrošinātu, ka publiskais finansējums galu galā tiek pārtraukts, minētajiem piesardzības pasākumiem arī vajadzētu būt ierobežotiem laikā un tajos būtu jāiekļauj skaidrs to izbeigšanas grafiks ([redacted] stratēģija ***izejai no atbalsta pasākuma***). Beztermiņa instrumenti, tostarp pirmā līmeņa pamata kapitāls, būtu jāizmanto tikai izņēmuma gadījumos un tiem būtu jāpiemēro konkrēti kvantitatīvi ierobežojumi, jo to raksturlielumu dēļ tie nav piemēroti, lai nodrošinātu atbilstību pagaidu būtības nosacījumam.

(20) Piesardzības pasākumiem vajadzētu noteikt ierobežojumu atbilstoši summai, kas iestādei vai vienībai būtu vajadzīga, lai saglabātu maksātspēju nelabvēlīga scenārija gadījumā, kā noteikts spriedzes testā vai līdzvērtīgā procedūrā. Ja piesardzības pasākumi izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, saņēmējai iestādei vai vienībai vajadzētu būt iespējai izmantot minēto summu, lai segtu zaudējumus no pārvestajiem aktīviem, vai to izmantot apvienojumā ar kapitāla instrumentu iegādi, ar noteikumu, ka netiek pārsniegta konstatētā iztrūkuma kopsumma. Ir arī jānodrošina, ka šādi piesardzības pasākumi, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, atbilst spēkā esošajiem valsts atbalsta noteikumiem un paraugpraksei, ka tie atjauno iestādes vai vienības ilgtermiņa dzīvotspēju, ka valsts atbalsts ir ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam un ka tiek novērsti konkurences izkropļojumi. Minēto iemeslu dēļ attiecīgajām iestādēm, izmantojot piesardzības pasākumus, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu veidā, būtu jāņem vērā īpašie norādījumi, tostarp aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību (APS)

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenciālajām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

plāns ([14]) un paziņojums par ieņēmumus nenesošu aizdevumu problēmas risināšanu ([15]). Uz šiem piesardzības pasākumiem, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, vienmēr būtu jāattiecina prioritārais pagaidu būtības nosacījums. Paredzams, ka publiskas garantijas, kas piešķirtas uz noteiktu laiku attiecībā uz attiecīgās iestādes vai vienības samazinātas vērtības aktīviem, nodrošinās labāku atbilstību pagaidu būtības nosacījumam nekā šādu aktīvu pārvešana publiski atbalstītai vienībai. Lai nodrošinātu***, ka iestādes, kuras saņem atbalstu, ievēro atbalsta pasākuma noteikumus, kompetentajām iestādēm būtu jāprasa iestādēm, kas nav pildījušas savas saistības, izstrādāt sanācijas plānu. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka pasākumi sanācijas plānā nespēj panākt iestādes ilgtermiņa dzīvotspēju, vai ja iestāde nav ievērojusi sanācijas plānu, attiecīgās iestādes novērtē, vai iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. pantu***.

(21) Lai ietvertu būtiskus prudenciālo prasību pārkāpumus, ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, ar kādiem nosaka, ka pārvaldītājsabiedrības kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas. Minēto prasību pārkāpumu, ko izdarījusi pārvaldītājsabiedrība, vajadzētu uzskatīt par būtisku, ja šāda pārkāpuma veids un apmērs ir salīdzināms ar pārkāpumu, kas, ja to būtu izdarījusi kredītiestāde, pamatotu kompetentās iestādes izsniegtās atļaujas anulēšanu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 18. pantu.

(22) Dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem var būt pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības, kas var ietvert atbilstīgus noguldījumus. Ja maksājuma vai piegādes saistību apturēšana nav tieši saistīta ar kredītiestādes finanšu apstākļiem, noguldījumi nedrīkst būt nepieejami Direktīvas 2014/49/ES vajadzībām. Tā rezultātā noguldītāji var nespēt piekļūt saviem noguldījumiem ilgāku laiku. Lai saglabātu noguldītāju uzticību un paļāvību banku nozarē un saglabātu finanšu stabilitāti, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgai dienas summai no saviem noguldījumiem, lai segtu jo īpaši dzīves dārdzību, ja viņu noguldījumi nebūtu pieejami maksājumu apturēšanas dēļ, kas noticis citu iemeslu rezultātā un nevis tāpēc, ka tiek veikta izmaksa noguldītājiem. Šādai procedūrai arī turpmāk ir jābūt ārkārtējai, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noguldītājiem ir pieejamas atbilstīgas dienas summas.

(23) Nolūkā palielināt juridisko noteiktību un ņemot vērā to saistību iespējamo nozīmīgumu, kas var izrietēt no neskaidriem notikumiem nākotnē, tostarp noregulējuma brīdī nepabeigto tiesvedību iznākumu, ir jānosaka, kāda pieeja šīm saistībām būtu jāparedz attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu. Šajā ziņā vadošajiem principiem vajadzētu būt tiem, kas paredzēti grāmatvedības noteikumos, un jo īpaši grāmatvedības noteikumos, kas paredzēti 37. starptautiskajā grāmatvedības standartā, kurš pieņemts ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1126/2008 ([16]). Pamatojoties uz minēto, noregulējuma iestādēm būtu jānošķir uzkrājumi un iespējamās saistības. Uzkrājumi ir saistības, kas attiecas uz iespējamu līdzekļu aizplūšanu un ko var reālistiski aplēst. Iespējamās saistības netiek atzītas par grāmatvedības saistībām, jo tās attiecas uz pienākumu, ko nevar uzskatīt par iespējamu aplēšanas laikā vai ko nevar reālistiski aplēst.

(24) Tā kā uzkrājumi ir grāmatvedības saistības, būtu jāprecizē, ka pret šādiem uzkrājumiem jāattiecas tāpat kā pret citām saistībām. Šādiem noteikumiem vajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamiem, izņemot, ja tie atbilst kādam no konkrētajiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem tos izslēgtu no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta tvēruma. Ņemot vērā minēto noteikumu iespējamo nozīmi noregulējumā un nolūkā nodrošināt noteiktību iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanā, būtu jāprecizē, ka uzkrājumi ir daļa no iekšēji rekapitalizējamām saistībām un ka līdz ar to tām piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu. Būtu arī jānodrošina, ka pēc iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas minētās saistības un visus ar tām saistītos pienākumus vai prasījumus visos nolūkos uzskata par izpildītiem. Tas jo īpaši attiecas uz saistībām un pienākumiem, kas izriet no prasībām tiesā pret noregulējamo iestādi.

([14]) COM(2018) 133 final.
([15]) COM(2020) 822 final.
([16]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1126/2008 (2008. gada 3. novembris), ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L 320, 29.11.2008., 1. lpp.).

(25) Saskaņā ar grāmatvedības principiem iespējamās saistības nevar atzīt par saistībām, un tāpēc tām nevajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamām. Tomēr ir jānodrošina, ka iespējamās saistības, kas izrietētu no notikuma, kurš ir neiespējams vai kuru nevar reālistiski aplēst noregulējuma laikā, nemazina noregulējuma stratēģijas un jo īpaši iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti. Lai sasniegtu šo mērķi, vērtētājam, veicot vērtēšanu noregulējuma vajadzībām, būtu jānovērtē iespējamās saistības, kas ir iekļautas noregulējamās iestādes bilancē, un pēc iespējas labāk būtu jānosaka šo saistību potenciālā vērtība. Lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma procesa iestāde vai vienība pienācīgu laiku var saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos, vērtētājam šī potenciālā vērtība būtu jāņem vērā, nosakot summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē, lai atjaunotu noregulējamās iestādes kapitāla rādītājus. Jo īpaši noregulējuma iestādei savas konvertācijas pilnvaras būtu jāpiemēro iekšēji rekapitalizējamām saistībām, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka noregulējamās iestādes rekapitalizācija ir pietiekama, lai segtu iespējamos zaudējumus, ko var radīt saistības, kuras var rasties neiespējama notikuma dēļ. Novērtējot norakstāmo vai konvertējamo summu, noregulējuma iestādei būtu rūpīgi jāapsver iespējamo zaudējumu ietekme uz noregulējamo iestādi, pamatojoties uz vairākiem faktoriem, tostarp notikuma iestāšanās iespējamību, tā iestāšanās termiņu un iespējamo saistību summu.

(26) Noteiktos apstākļos pēc tam, kad noregulējuma finansēšanas mehānisms ir veicis iemaksu, kas nepārsniedz 5 % no iestādes vai vienības kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, noregulējuma iestādes var izmantot papildu finansējuma avotus, lai turpinātu atbalstīt savu noregulējuma darbību. Būtu skaidrāk jānorāda, kādos apstākļos noregulējuma finansēšanas mehānisms var sniegt papildu atbalstu, ja visas saistības, kuru prioritāte ir zemāka nekā noguldījumiem, kas nav obligāti vai diskrecionāri izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.

(27) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/876 ([17]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/877 ([18]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/879 ([19]) Savienības tiesību aktos ieviesa starptautisko "kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (TLAC) standartu", ko Finanšu stabilitātes padome publicēja 2015. gada 9. novembrī ("TLAC standarts"), attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām bankām, ko Savienības tiesību aktos dēvē par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI). Ar Regulu (ES) 2019/877 un Direktīvu (ES) 2019/879 tika grozīti arī noteikumi par MREL, kas noteikta Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014. Direktīvas 2014/59/ES noteikumi par MREL ir jāsaskaņo ar to, kā attiecībā uz G-SNI īsteno TLAC standartu, ņemot vērā konkrētas saistības, ko varētu izmantot, lai izpildītu to MREL daļu, kas būtu jāizpilda ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām. Jo īpaši saistības, kas ir līdzvērtīgas dažām izslēgtajām saistībām, būtu jāiekļauj noregulējuma vienību pašu kapitālā un subordinētajos atbilstīgajos instrumentos, ja minēto izslēgto saistību summa noregulējuma vienības bilancē nepārsniedz 5 % no noregulējuma vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas un no minētās iekļaušanas neizriet riski, kas saistīti ar principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā".

(28) Noteikumi MREL noteikšanai galvenokārt ir vērsti uz to, lai noteiktu atbilstīgu MREL līmeni, pieņemot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu kā vēlamo noregulējuma stratēģiju. Tomēr Direktīva 2014/59/ES ļauj noregulējuma iestādēm izmantot citus noregulējuma instrumentus, proti, tos, kurus izmanto noregulējamās iestādes darījumdarbības nodošanai privātam pircējam vai pagaidu iestādei. Tādēļ būtu jāprecizē, ka gadījumā, ja noregulējuma plānā ir paredzēts ***neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem*** izmantot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu ▌, noregulējuma iestādēm būtu jānosaka MREL līmenis attiecīgajai noregulējuma vienībai, pamatojoties uz minēto noregulējuma instrumentu specifiku un dažādajām zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzībām, ko šie instrumenti ietver.

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 150, 7.6.2019., 1. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/877 (2019. gada 20. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (OV L 150, 7.6.2019., 226. lpp.).

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/879 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK (OV L 150, 7.6.2019., 296. lpp.).

(29) Noregulējuma vienībām MREL līmenis ir noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summa un rekapitalizācijas summa, kas ļauj noregulējuma vienībai saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un ļauj tai atbilstīgu laikposmu veikt savas darbības. Dažas vēlamās noregulējuma stratēģijas, jo īpaši uzņēmuma pārdošanas instruments, ietver aktīvu, tiesību un saistību nodošanu saņēmējam ▌. Šādos gadījumos rekapitalizācijas komponenta mērķi varētu nebūt piemērojami tādā pašā mērā, jo noregulējuma iestādei nebūs jānodrošina, lai noregulējuma vienība pēc noregulējuma darbības atjaunotu atbilstību savām pašu kapitāla prasībām. Tomēr paredzams, ka zaudējumi šādos gadījumos pārsniegs noregulējuma vienības pašu kapitāla prasības. Tāpēc ir lietderīgi noteikt, ka minēto noregulējuma vienību MREL līmenis joprojām ietver rekapitalizācijas summu, kas tiek koriģēta samērīgi ar noregulējuma stratēģiju.

(30) Ja noregulējuma stratēģijā ir paredzēts izmantot noregulējuma instrumentus, kas nav ***tikai*** iekšējā rekapitalizācija, attiecīgās vienības rekapitalizācijas vajadzības pēc noregulējuma parasti būs mazākas nekā atvērtas banku iekšējās rekapitalizācijas gadījumā. Šādā gadījumā šis aspekts būtu jāņem vērā MREL kalibrēšanā, aplēšot rekapitalizācijas prasību. Tāpēc, koriģējot MREL līmeni noregulējuma vienībām, kuru noregulējuma plānā ***neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem*** ir paredzēts uzņēmuma pārdošanas instruments vai pagaidu iestādes instruments ▌, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā minēto instrumentu iezīmes, tostarp tvērums attiecībā uz nodošanu privātam pircējam vai pagaidu iestādei, pārvedamo instrumentu veidi, minēto instrumentu paredzamā vērtība un tirgspēja un vēlamās noregulējuma stratēģijas izstrāde, tostarp aktīvu nodalīšanas instrumenta papildu izmantošana. Tā kā noregulējuma iestādei katrā atsevišķā gadījumā ir jālemj par NGS līdzekļu iespējamu izmantošanu noregulējumam un tā kā šādu lēmumu nevar droši pieņemt ex ante, noregulējuma iestādēm, nebūtu jāņem vērā noguldījumu garantiju sistēmas potenciālā iemaksa (noregulējumā, kad tiek kalibrēts MREL līmenis).

▌

(32) Pastāv mijiedarbība starp noregulējuma satvaru un tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regulējumu. Proti, lai gan darbības, kas veiktas, gatavojoties noregulējumam, var kvalificēt kā iekšējo informāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 596/2014 ([20]), to priekšlaicīga atklāšana var apdraudēt noregulējuma procesu. Noregulējamās iestādes var veikt pasākumus, lai risinātu šo jautājumu, pieprasot atlikt iekšējās informācijas atklāšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 5. punktu. Tomēr laikā, kad tiek gatavots noregulējums, ne vienmēr pastāv pareizie stimuli, lai noregulējamā iestāde varētu uzņemties iniciatīvu iesniegt šādu pieprasījumu. Lai izvairītos no šādām situācijām, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām noregulējamās iestādes vārdā tieši pieprasīt iekšējās informācijas atklāšanas atlikšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 5. punktu.

(33) Lai atvieglotu noregulējuma plānošanu, noregulējamības novērtēšanu un pilnvaru īstenošanu, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējamībai, kā arī lai veicinātu informācijas apmaiņu, tādas iestādes noregulējuma iestādei, kurai ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs, būtu jāizveido un jāvada noregulējuma kolēģija.

(34) Pēc noregulējuma finansēšanas mehānismu palielināšanas sākotnējā laikposma, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES 102. panta 1. punktā, to attiecīgie pieejamie finanšu līdzekļi var nedaudz samazināties zem mērķapjoma, jo īpaši segto noguldījumu pieauguma dēļ. Tādējādi ex ante iemaksu summa, kas varētu tikt pieprasīta šādos apstākļos, varētu būt neliela. Līdz ar to ir iespējams, ka pēc dažiem gadiem šādu ex ante iemaksu apmērs vairs nebūs samērīgs ar šo iemaksu iekasēšanas izmaksām. Tāpēc noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai atlikt ex ante iemaksu iekasēšanu uz ***laiku līdz trim*** gadiem, līdz iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē noregulējuma iestāžu spēju izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismus.

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (Tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

(35) Neatsaucamas maksājumu saistības ir viens no noregulējuma finansēšanas mehānismu pieejamo finanšu līdzekļu komponentiem. Tādēļ ir jāprecizē apstākļi, kādos minētās maksājumu saistības var prasīt izpildīt, un piemērojamā procedūra saistību izbeigšanai gadījumā, ja iestādei vai vienībai vairs nav pienākuma veikt iemaksas noregulējuma finansēšanas mehānismā. Turklāt, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un noteiktību attiecībā uz neatsaucamu maksājumu saistību daļu iegūstamo ex ante iemaksu kopējā summā, noregulējuma iestādēm šāda daļa būtu jānosaka katru gadu, ievērojot piemērojamos ierobežojumus.

(36) Noregulējuma finansēšanas mehānismos veicamo ārkārtas ex post iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, pašlaik gadā nevar pārsniegt ex ante iemaksu trīskāršu apmēru. Pēc sākotnējā palielināšanas perioda, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES 102. panta 1. punktā, šādas ex ante iemaksas apstākļos, kas nav noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošana, būs atkarīgas tikai no segto noguldījumu līmeņa svārstībām, un tāpēc tās, visticamāk, saruks. Pamatojot ārkārtas ex post iemaksu maksimālo summu ar ex ante iemaksu apmēru, varētu tikt krasi ierobežota noregulējuma finansēšanas mehānismu iespēja iegūt ex post iemaksas, tādējādi samazinot to rīcības spēju. Lai izvairītos no šāda iznākuma, būtu jānosaka cits ierobežojums un būtu jānosaka, ka ārkārtas ex post iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, ir attiecīgā noregulējuma finansēšanas mehānisma mērķapjoma vienas astotās daļas trīskāršs apmērs.

(37) Ar Direktīvu 2014/59/ES daļēji saskaņoja noguldījumu ierindošanu atbilstīgi prioritātei saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras. Šie noteikumi paredzēja trīs līmeņu noguldījumu prioritāti, saskaņā ar kuru segtajiem noguldījumiem bija visaugstākā prioritāte, kam sekoja fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgie noguldījumi virs seguma līmeņa. Pārējiem noguldījumiem, t. i., lielu komercsabiedrību noguldījumiem, kas pārsniedz seguma līmeni, un noguldījumiem, kurus NGS nevar atmaksāt, tika pieprasīts noteikt zemāku prioritāti, bet to pozīcija citādi netika saskaņota. Visbeidzot, NGS prasījumiem bija tāda pati augstāka prioritāte kā segtajiem noguldījumiem. Tomēr tas nav izrādījies optimāls risinājums noguldītāju aizsardzībai. Daļēja saskaņošana radīja atšķirības attieksmē pret atlikušajiem noguldītājiem dalībvalstīs, jo īpaši tāpēc, ka arvien lielāks skaits dalībvalstu ir nolēmušas piešķirt juridisku priekšrocību arī pārējiem noguldījumiem. Minētās atšķirības arī radīja grūtības noteikt maksātnespējas hipotētisko scenāriju pārrobežu grupām noregulējuma vērtēšanas laikā. Turklāt ▌ noguldītāju prasījumu trīslīmeņu prioritāte varēja radīt problēmas saistībā ar principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" ievērošanu, jo īpaši tad, ja noguldījumi, kuru prioritāte nebija saskaņota ar Direktīvu 2014/59/ES, tika ierindoti tādā pašā līmenī kā augstākas prioritātes prasījumi. Visbeidzot, tas, ka NGS prasījumiem ir piešķirta augsta prioritāte, nav ļāvis šo sistēmu pieejamos finansēšanas līdzekļus efektīvāk un lietderīgāk izmantot intervencēs, kas nav segto noguldījumu izmaksa maksātnespējas gadījumā, proti, saistībā ar noregulējumu, alternatīviem pasākumiem maksātnespējas gadījumā vai preventīviem pasākumiem. Segto noguldījumu aizsardzība nav atkarīga no NGS prasījumu prioritātes, bet gan tiek nodrošināta, veicot obligātu izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas noregulējumā un tūlītēju atmaksu no NGS, ja noguldījumi nav pieejami. Tādēļ būtu jāgroza noguldījumu ierindošana pašreizējā prasījumu hierarhijā.

(37a) ***Izmaiņas attiecībā uz kreditoru prioritāti ne tikai veicina NGS un vienotā noregulējuma fonda (VNF) pieejamību tā vietā, lai izmantotu publisko atbalstu, bet arī veicina finansiāli efektīvāku risinājumu izmantošanu finanšu iestāžu noregulējumā. Tam savukārt būtu jāsamazina izmaksas nodokļu maksātājiem un jāveicina dažādu Savienības finanšu ekosistēmā esošu instrumentu izmantošana.***

(38) ▌ Noguldījumu prioritāte būtu pilnībā jāsaskaņo, ieviešot ▌ ***divu līmeņu*** pieeju, saskaņā ar kuru ***fizisku personu un mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu*** noguldījumiem ir augstāka prioritāte nekā ***lielu uzņēmumu un centrālo un reģionālo valdību atbilstīgiem noguldījumiem***. ***Minētā divu līmeņu pieeja izveidota, lai nodrošinātu labāku aizsardzību dažādiem noguldītājiem, ņemot vērā to noguldījumu unikālās iezīmes, vienlaikus paredzot noregulējuma iespēju struktūrām, uz kurām esošais regulējums neattiecas.*** Tajā pašā laikā noguldījumu garantiju sistēmu izmantošanai noregulējuma, maksātnespējas un preventīvu pasākumu gadījumā vienmēr vajadzētu būt atkarīgai no atbilstības attiecīgajiem nosacījumiem, jo īpaši tā sauktās "zemāko izmaksu pārbaudes".

▌

(41) Noguldījumu pakāpju prioritātes izmaiņas ▌ negatīvi neietekmētu segtajiem noguldījumiem piešķirto aizsardzību maksātnespējas gadījumā, jo šāda aizsardzība arī turpmāk tiktu garantēta, noregulējuma gadījumā obligāti izslēdzot segtos noguldījumus no zaudējumu absorbcijas, un, visbeidzot, noguldījumu nepieejamības gadījumā – izmaksu nodrošinātu NGS.

(42) Noregulējuma finansēšanas mehānismus var izmantot, lai atbalstītu uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu, saskaņā ar kuru noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību un saistību kopums tiek nodots saņēmējam. Šādā gadījumā noregulējuma finansēšanas mehānismam var būt prasījums pret atlikušo iestādi vai vienību tā turpmākajā likvidācijā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tas var notikt, ja noregulējuma finansēšanas mehānismu izmanto saistībā ar zaudējumiem, kas kreditoriem citādi būtu radušies, tostarp kā garantijas attiecībā uz aktīviem un saistībām, vai saistībā ar starpības segšanu starp pārvestajiem aktīviem un saistībām. Lai nodrošinātu, ka akcionāri un kreditori, kas palikuši atlikušajā iestādē vai vienībā, efektīvi absorbē noregulējamās iestādes zaudējumus un uzlabo iespēju maksātnespējas gadījumā atmaksāt noregulējumam raksturīgajā drošības tīklā, tie noregulējuma finansēšanas mehānisma prasījumi pret atlikušo iestādi vai vienību un prasījumi, kas izriet no pienācīgi radušies pamatotiem izdevumiem, maksātnespējas gadījumā būtu jāierindo augstāk par noguldījumu un NGS prasījumiem. Tā kā kompensācijas, ko noregulējuma finansēšanas mehānismi izmaksā akcionāriem un kreditoriem par principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" pārkāpumiem, ir paredzētas, lai kompensētu noregulējuma darbības rezultātus, minētajām kompensācijām nevajadzētu būt par pamatu minēto mehānismu prasījumiem.

(43) Lai nodrošinātu pietiekamu elastību un veicinātu NGS intervences, atbalstot noregulējuma instrumentu izmantošanu, ▌ ja tas nepieciešams, lai novērstu to, ka zaudējumus sedz noguldītāji, būtu jāprecizē konkrēti NGS izmantošanas aspekti noregulējumā. Jo īpaši ir jāprecizē, ka NGS var izmantot, lai atbalstītu pārveduma darījumus, kas ietver noguldījumus, tostarp atbilstīgos noguldījumus, kas pārsniedz NGS nodrošināto seguma līmeni, un arī noguldījumus, uz kuriem neattiecas NGS atmaksa, noteiktos gadījumos un saskaņā ar skaidriem nosacījumiem. NGS iemaksai vajadzētu būt vērstai uz to, lai segtu pircējam vai pagaidu iestādei nodoto aktīvu vērtības iztrūkumu salīdzinājumā ar pārvesto noguldījumu vērtību. Ja pircējs pieprasa iemaksu kā daļu no darījuma, lai nodrošinātu tā kapitāla neitralitāti un saglabātu atbilstību pircēja kapitāla prasībām, NGS arī būtu jāļauj veikt iemaksu šajā nolūkā. NGS atbalsts noregulējuma darbībai būtu jāsniedz skaidras naudas vai citos veidos, piemēram, garantiju vai zaudējumu dalīšanas nolīgumu veidā, kas var līdz minimumam samazināt atbalsta ietekmi uz NGS pieejamajiem finanšu līdzekļiem, vienlaikus ļaujot NGS iemaksai sasniegt tās mērķus.

(44) Noregulējama gadījumā NGS iemaksai būtu jāpiemēro noteikti ierobežojumi. Pirmkārt, būtu jānodrošina, ka visi zaudējumi, kas NGS var rasties noregulējuma gadījumā intervences rezultātā, nepārsniedz zaudējumus, kas NGS rastos maksātnespējas gadījumā, ja tā izmaksātu segtajiem noguldītājiem un pārņemtu viņu prasījumus par iestādes aktīviem. Minētā summa būtu jānosaka, pamatojoties uz zemāku izmaksu pārbaudi un saskaņā ar Direktīvā 2014/49/ES noteiktajiem kritērijiem un metodiku***, ņemot vērā visus attiecīgos faktorus, tostarp naudas vērtību laikā, kā arī kavēšanos līdzekļu atgūšanā maksātnespējas procedūrās***. Šie kritēriji un metodika būtu jāizmanto arī, nosakot režīmu, kas tiktu piemērots NGS, ja iestāde būtu uzsākusi parasto maksātnespējas procedūru, veicot ex post vērtējumu nolūkā novērtēt atbilstību principam "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" un nosakot jebkādu kompensāciju, kas pienākas NGS. Otrkārt, NGS iemaksas summa, kuras mērķis ir segt starpību starp aktīviem un saistībām, kas jāpārved pircējam vai pagaidu iestādei, nedrīkstētu pārsniegt starpību starp pārvestajiem aktīviem un pārvestajiem noguldījumiem, un saistībām, kurām maksātnespējas gadījumā ir tāda pati vai augstāka prioritāte nekā minētajiem noguldījumiem. Tas nodrošinātu, ka NGS iemaksas tiek izmantotas tikai tādēļ, lai attiecīgā gadījumā izvairītos no zaudējumu uzlikšanas noguldītājiem, nevis lai aizsargātu kreditorus, kuri maksātnespējas gadījumā ierindojas zemāk par noguldījumiem. Tomēr summai, ko veido NGS iemaksa, lai segtu starpību starp aktīviem un saistībām ar NGS iemaksu saņēmējas vienības pašu kapitālā, nevajadzētu pārsniegt segto noguldītāju atmaksas izmaksas, kas aprēķinātas saskaņā ar zemāko izmaksu pārbaudi.

(45) Būtu jāprecizē, ka noregulējuma kontekstā NGS var veikt iemaksas tādu saistību pārvedumā, kas nav segtie noguldījumi, tikai tad, ja noregulējuma iestāde secina, ka noguldījumus, kas nav segtie noguldījumi, nevar iekšēji rekapitalizēt vai atstāt atlikušās noregulējamās iestādes rīcībā, kura tiks likvidēta. Jo īpaši noregulējuma iestādei būtu jāļauj novērst tas, ka zaudējumi tiek iedalīti tiem noguldījumiem, kur izslēgšana ir absolūti nepieciešama un samērīga, lai saglabātu kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību vai vajadzības gadījumā izvairītos no plašas kaitīgas ietekmes izplatīšanās un finanšu nestabilitātes, kas varētu radīt nopietnus traucējumus Savienības vai kādas dalībvalsts ekonomikā. Tie paši iemesli būtu jāattiecina uz tādu iekšēji rekapitalizējamu saistību iekļaušanu pārvedumā pircējam vai pagaidu iestādei, kuru prioritāte ir zemāka nekā noguldījumiem. Šādā gadījumā minēto iekšēji rekapitalizējamo saistību pārvešana nebūtu jāatbalsta ar NGS iemaksām. Ja minēto iekšēji rekapitalizējamo saistību pārvešanai ir nepieciešams finansiāls atbalsts, minētais atbalsts būtu jāsniedz ar noregulējuma finansēšanas mehānismu.

(46) Ņemot vērā iespēju noregulējumam izmantot NGS, ir sīkāk jāprecizē, kā NGS iemaksas var ņemt vērā, aprēķinot prasības attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem. Ja noregulējamās iestādes akcionāru un kreditoru iemaksa, samazinot, norakstot vai konvertējot savas saistības, ko summē ar NGS veikto iemaksu, ir vismaz 8 % no iestādes kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, minētajai iestādei vajadzētu būt iespējai izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismu, lai saņemtu turpmāku finansējumu, ja nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu noregulējumu saskaņā ar noregulējuma mērķiem. Ja minētie nosacījumi ir izpildīti, NGS iemaksa būtu jāierobežo līdz summai, kas nepieciešama, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam***, izņemot, ja noregulējuma finansēšanas mehānisma ieguldītā summa pārsniedz 5 % robežvērtību no kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, — šādā gadījumā NGS iemaksātajai summai jābūt samērīgai ar pārsnieguma summu***. Lai nodrošinātu, ka noregulējums arī turpmāk galvenokārt tiek finansēts no iestādes iekšējiem resursiem, un lai līdz minimumam samazinātu konkurences izkropļojumus, iespējai izmantot NGS iemaksu, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem, vajadzētu būt iespējamai tikai tām iestādēm, kurām noregulējuma plānā vai grupas noregulējuma plānā nav paredzēta to sakārtota likvidācija maksātnespējas gadījumā, ņemot vērā to, ka noregulējuma iestāžu noteiktā MREL šīm iestādēm ir noteikta līmenī, kas ietver gan zaudējumu absorbciju, gan rekapitalizācijas summas. ***Iespējai izmantot NGS iemaksu, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem, vajadzētu būt pieejamai tikai iestādēm, kuras atbilst MREL minimuma prasībām.***

(47) Ņemot vērā EBI lomu iestāžu prakses konverģences veicināšanā, EBI būtu jāuzrauga un jāziņo par iestāžu un grupu noregulējamības novērtējumu izstrādi un īstenošanu un par noregulējuma iestāžu darbībām un sagatavošanās darbiem, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu un pilnvaru efektīvu īstenošanu. Minētajos ziņojumos EBI būtu arī jānovērtē noregulējuma iestāžu veikto pasākumu pārredzamības līmenis attiecībā uz attiecīgajām ārējām ieinteresētajām personām un to ieguldījuma apmērs noregulējuma sagatavotībā un iestāžu noregulējamībā. Turklāt EBI būtu jāziņo par dalībvalstu pieņemtajiem pasākumiem privāto ieguldītāju aizsardzībai attiecībā uz parāda instrumentiem, kas ir atbilstīgi MREL saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, salīdzinot un novērtējot jebkādu iespējamo ietekmi uz pārrobežu darbībām. Spēkā esošo regulatīvo tehnisko standartu tvērums attiecībā uz papildu pašu kapitāla prasību un apvienoto rezervju prasības noteikšanu noregulējuma vienībām būtu jāpaplašina, iekļaujot vienības, kas nav identificētas kā noregulējuma vienības, ja minētās prasības nav noteiktas uz tāda paša pamata kā MREL. Gada pārskatā par MREL EBI būtu arī jānovērtē, kā noregulējuma iestādes īsteno politiku attiecībā uz jaunajiem noteikumiem par MREL kalibrēšanu attiecībā uz pārveduma stratēģijām. Saistībā ar EBI uzdevumiem palīdzēt nodrošināt saskaņotu un koordinētu krīzes pārvaldības un noregulējuma satvaru Savienībā EBI būtu jākoordinē un jāpārrauga krīžu simulācijas mācības. Šīm simulācijām būtu jāaptver koordinācija un sadarbība starp kompetentajām iestādēm, noregulējuma iestādēm un noguldījumu garantiju sistēmām iestāžu un vienību finansiālās situācijas pasliktināšanās laikā, visaptveroši pārbaudot instrumentu kopuma piemērošanu atveseļošanas un noregulējuma plānošanā, agrīnā intervencē un noregulējumā. Šajās darbībās jo īpaši būtu jāņem vērā pārrobežu dimensija mijiedarbībā starp attiecīgajām iestādēm un pieejamo instrumentu un pilnvaru piemērošanu. Attiecīgā gadījumā krīzes simulācijas mācībām būtu jāaptver arī noregulējuma shēmu pieņemšana un īstenošana banku savienībā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 806/2014.

(48) Kvalitatīvam ietekmes novērtējumam ir izšķiroša nozīme pamatotu un uz pierādījumiem balstītu tiesību aktu priekšlikumu izstrādē, savukārt fakti un pierādījumi ir būtiski, lai pamatotu likumdošanas procedūras laikā pieņemtos lēmumus. Šā iemesla dēļ noregulējuma iestādēm, kompetentajām iestādēm, Vienotajai noregulējuma valdei, ECB un citiem Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībniekiem un EBI pēc Komisijas pieprasījuma būtu jāsniedz tai visa informācija, kas tai vajadzīga ar politikas izstrādi saistītiem uzdevumiem, tostarp ietekmes novērtējumu sagatavošanai un tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanai un apspriešanai.

(49) Tāpēc Direktīva 2014/59/ES būtu attiecīgi jāgroza.

(50) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot iestāžu un vienību atveseļošanas un noregulējuma režīma efektivitāti un lietderību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs to risku dēļ, ko atšķirīgas valstu pieejas varētu radīt vienotā tirgus integritātei, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, grozot noteikumus, kas jau ir noteikti Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktu groza šādi:

a) iekļauj šādu 29.a) apakšpunktu:

"29.a) "alternatīvs privātā sektora pasākums" ir jebkāds atbalsts, kas nav kvalificējams kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem;";

b) 35) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"35) "kritiski svarīgas funkcijas" ir darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti valsts ***līmenī*** vai ***attiecīgā gadījumā*** reģionālā līmenī kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību; ***Šā apakšpunkta vajadzībām reģionālo līmeni novērtē, atsaucoties uz teritoriālo vienību, kas atbilst kopējās statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas 1. līmeņa teritoriālajām vienībām (NUTS 1. līmenis) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1059/2003 (*) izpratnē vai NUTS 2. līmeņa teritoriālajām vienībām, ja būtiski pakalpojumu sniegšanas traucējumi NUTS 2. līmenī nozīmē būtisku sistēmiskas krīzes risku valsts līmenī;";***

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.).

c) 71) punktu aizstāj ar šādu:

"71) "iekšēji rekapitalizējamas saistības" ir 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas iestādes vai vienības saistības, tostarp tās, kas rada grāmatvedības uzkrājumus, un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti un kas nav izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas, ievērojot 44. panta 2. punktu;";

d) iekļauj šādu 83.d) un 83.e) apakšpunktu:

"83.d) "ārpussavienības G-SNI" ir ārpussavienības globāla sistēmiski nozīmīga iestāde, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 134) apakšpunktā;

83.e) "G-SNI vienība" ir G-SNI vienība, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 136) apakšpunktā;";

e) iekļauj šādu 93a) apakšpunktu:

"93.a) "noguldījums" 108. un 109. panta vajadzībām ir noguldījums, kas definēts Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā;";

2) 5. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes atjaunina savus atveseļošanas plānus vismaz reizi gadā vai pēc izmaiņām attiecīgās iestādes juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā vai uzņēmējdarbības vai finanšu stāvoklī, kuras varētu būtiski ietekmēt atveseļošanas plānu vai rada nepieciešamību izdarīt būtiskas izmaiņas atveseļošanas plānā. Kompetentās iestādes var pieprasīt iestādēm atjaunināt to atveseļošanas plānus biežāk.

Ja pirmajā daļā minētās izmaiņas nav veiktas 12 mēnešu laikā pēc atveseļošanas plāna pēdējās ikgadējās atjaunināšanas, kompetentās iestādes izņēmuma kārtā līdz nākamajam 12 mēnešu laikposmam var atbrīvot no pienākuma atjaunināt atveseļošanas plānu. ***Šādu atbrīvojumu piešķir ne ilgāk kā uz diviem secīgiem 12 mēnešu periodiem.***

3. Atveseļošanas plānos neizdara pieņēmumu par piekļuvi nevienam no turpmāk minētajiem vai tā saņemšanu:

a) ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem;

b) centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzība;

c) centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu vai procentu likmi.

4. Atveseļošanas plānos attiecīgā gadījumā iekļauj analīzi par to, kā un kad iestāde plānā aprakstītajos apstākļos var pieteikties to centrālās bankas mehānismu izmantošanai, kuri nav izslēgti no atveseļošanas plāna saskaņā ar 3. punktu, un identificē tos aktīvus, attiecībā uz kuriem tiek sagaidīts, ka tie tiks kvalificēti kā nodrošinājums.";

3) direktīvas 6. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Ja kompetentā iestāde, novērtējot atveseļošanas plānu, konstatē, ka tajā ir būtiski trūkumi vai ka pastāv būtiski šķēršļi tā ieviešanai, tā par savu konstatējumu informē attiecīgo iestādi vai attiecīgās grupas mātesuzņēmumu un pieprasa iestādei trīs mēnešu laikā (ar attiecīgo iestāžu piekrišanu šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi) iesniegt pārskatītu plānu, kurā uzskatāmi parādīts, kā šie trūkumi vai šķēršļi novērsti.";

4) direktīvas 8. panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"EBI pēc kādas kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.";

5) direktīvas ***10. pantu groza šādi***:

a) panta 7. punktu groza šādi:

i) iekļauj šādu punktu:

"aa) attiecīgā gadījumā — detalizētu aprakstu par to, kādēļ ir noteikts, ka iestāde ir jākvalificē kā likvidācijas vienība, tostarp paskaidrojumu, kā noregulējuma iestāde nonāca pie secinājuma, ka iestādei trūkst kritiski svarīgu funkciju;";

ii) iekļauj šādu punktu:

"ja) aprakstu par to, kā dažādās noregulējuma stratēģijas vislabāk sasniegtu 31. pantā noteiktos noregulējuma mērķus;";

iii) iekļauj šādu punktu:

"pa) detalizētu un kvantificētu sarakstu ar fizisku personu un mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu segtajiem noguldījumiem un atbilstīgiem noguldījumiem;";

b) pantā iekļauj šādu 8.a punktu:

"8.a Noregulējuma iestādes nepieņem noregulējuma plānus, ja ***attiecībā uz vienību ir uzsākta maksātnespējas procedūra*** saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot 32.b pantu, vai ja piemēro 37. panta 6. punktu.";

c) panta 9. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"EBI līdz... [12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.";

6) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu trešo ***un ceturto*** daļu:

"To pasākumu noteikšanai, kas veicami attiecībā uz tādiem pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem meitasuzņēmumiem, kuri nav noregulējuma vienības, noregulējuma iestādes var piemērot vienkāršotu pieeju, ja šāda pieeja negatīvi neietekmē grupas noregulējamību, ņemot vērā meitasuzņēmuma lielumu, tā riska profilu, kritiski svarīgu funkciju neesību un grupas noregulējuma stratēģiju.

Grupas noregulējuma plānā nosaka, vai noregulējuma grupas vienības, kas nav noregulējuma vienības, kvalificējas kā likvidācijas vienības. Neskarot citus faktorus, ko noregulējuma iestādes var uzskatīt par būtiskiem, vienības, kas nodrošina kritiski svarīgas funkcijas, nekvalificējas kā likvidācijas vienības.";

aa) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Grupas noregulējuma plānu izstrādā, pamatojoties uz 10. pantā noteiktajām prasībām un informāciju, kas sniegta saskaņā ar 11. pantu.";

ab) panta 3. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

"-aa) ir iekļauts detalizēts apraksts par to, kādēļ ir noteikts, ka 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētā grupas vienība ir jākvalificē kā likvidācijas vienība, tostarp paskaidrojums, kā noregulējuma iestāde nonāca pie secinājuma, ka iestādei trūkst kritiski svarīgu funkciju, un kā ir ņemta vērā attiecība starp tās kopējo riska darījumu vērtību un darbības ienākumiem grupas kopējā riska darījumu vērtībā un darbības ienākumos, kā arī grupas vienības sviras rādītājs grupas kontekstā;";

b) pantā iekļauj šādu 5.a punktu:

"5.a Noregulējuma iestādes nepieņem noregulējuma plānus, ja ***attiecībā uz iestādi ir uzsākta maksātnespējas procedūra*** saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot 32.b pantu, vai ja piemēro 37. panta 6. punktu.";

7) direktīvas 13. panta 4. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.";

8) direktīvas 15. pantam pievieno šādu 5. punktu:

"5. EBI uzrauga, kā noregulējuma iestādes izstrādā iekšējo politiku šajā pantā un 16. pantā paredzētajiem iestāžu vai grupu noregulējamības novērtējumiem un kā tās tos īsteno. EBI līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 2 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ziņo Komisijai par esošo praksi attiecībā uz noregulējamības novērtējumiem un iespējamām atšķirībām starp dalībvalstīm, un tā attiecīgā gadījumā uzrauga visu minētajā ziņojumā izklāstīto ieteikumu īstenošanu.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver vismaz šādus aspektus:

a) novērtējumu par metodiku, ko noregulējuma iestādes izstrādājušas, lai veiktu noregulējamības novērtējumus, tostarp nosakot jomas, kurās pastāv iespējamas atšķirības starp dalībvalstīm;

b) novērtējumu par testēšanas spējām, kas noregulējuma iestādēm vajadzīgas, lai nodrošinātu noregulējuma stratēģijas efektīvu īstenošanu;

c) to, kāds pārredzamības līmenis ir attiecīgajām ieinteresētajām personām attiecībā uz metodiku, ko noregulējuma iestādes izstrādājušas, lai veiktu noregulējamības novērtējumus, un to rezultātiem.";

9) direktīvas 16.a pantam pievieno šādu 7. punktu:

"7. Ja vienībai nepiemēro apvienoto rezervju prasību uz tā paša pamata, saskaņā ar kuru tai ir jāizpilda 45.c un 45.d pantā minētās prasības, noregulējuma iestādes piemēro šā panta 1.–6. punktu, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsi, kas aprēķināta saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2021/1118 (*). Piemēro Direktīvas 2013/36/ES 128. panta ceturto daļu.

Pirmajā daļā minēto aplēsto apvienoto rezervju prasību noregulējuma iestāde ietver lēmumā, ar ko nosaka šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā minētās prasības. Aplēsto apvienoto rezervju prasību vienība dara publiski pieejamu kopā ar 45.i panta 3. punktā minēto informāciju.

_____

(*) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1118 (2021. gada 26. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizētas metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas (OV L 241, 8.7.2021., 1. lpp.)."

10) direktīvas ***17. pantu groza šādi***:

a) ***panta*** 4. punktam pievieno šādu trešo daļu:

"Ja attiecīgās vienības ierosinātie pasākumi efektīvi samazina vai novērš šķēršļus noregulējamībai, noregulējuma iestāde pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar kompetento iestādi. Minētajā lēmumā norāda, ka ierosinātie pasākumi efektīvi samazina vai novērš šķēršļus noregulējamībai, un pieprasa vienībai īstenot ierosinātos pasākumus.";

b) ***pantam pievieno šādu 8.a punktu:***

"***8.a Noregulējuma iestāde katra noregulējuma plānošanas cikla beigās publicē anonimizētu sarakstu ar apzinātajiem būtiskiem šķēršļiem noregulējamībai un ar attiecīgajām darbībām to risināšanai. Piemēro šīs direktīvas 84. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus.*"";**

11) direktīvas 18. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem pasākumiem informē konsolidētās uzraudzības iestādi, EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tie attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, dara visu iespējamo, lai noregulējuma kolēģijā tiktu panākts kopīgs lēmums attiecībā uz būtisko šķēršļu konstatēšanu, un vajadzības gadījumā novērtē Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus un noregulējuma iestāžu pieprasītos pasākumus šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai, ņemot vērā šo pasākumu potenciālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.";

b) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

"9. Ja nav pieņemts kopīgs lēmums par 17. panta 5. punkta g), h) vai k) apakšpunktā noteikto pasākumu veikšanu, EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma saskaņā ar šā panta 6., 6.a vai 7. punktu var palīdzēt noregulējuma iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu.";

12) direktīvas 27. un 28. pantu aizstāj ar šādiem:

"*27. pants*

Agrīnas intervences pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes ***nekavējoties apsver un, ja vajadzīgs, pieņem*** agrīnas intervences pasākumus, ja 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:

a) iestāde vai vienība atbilst Direktīvas 2013/36/ES 102. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 38. pantā minētajiem nosacījumiem, vai kompetentā iestāde ir noteikusi, ka iestādes vai vienības īstenotie pasākumi, stratēģijas, procesi un mehānismi un šīs iestādes vai vienības turētais pašu kapitāls un likviditāte nenodrošina tās risku pareizu pārvaldību un segumu, un ir piemērojams kāds no turpmāk minētajiem aspektiem:

   i) iestāde vai vienība nav veikusi kompetentās iestādes prasītos korektīvos pasākumus, tostarp pasākumus, kas minēti Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 49. pantā;

   ii) kompetentā iestāde uzskata, ka korektīvie pasākumi, kas nav agrīnas intervences pasākumi, nav pietiekami, lai risinātu problēmas ;

b) iestāde vai vienība 12 mēnešu laikā pēc kompetentās iestādes novērtējuma veikšanas pārkāpj vai, iespējams, pārkāps prasības, kas noteiktas Direktīvas 2014/65/ES II sadaļā, Regulas (ES) Nr. 600/2014 3.–7. pantā, 14.–17. pantā vai 24., 25. un 26. pantā, vai šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā.

Ja būtiski pasliktinās apstākļi, pastāv nelabvēlīgi apstākļi vai tiek saņemta jauna informācija par vienību, kompetentā iestāde var noteikt, ka pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punktā minētais nosacījums ir izpildīts, iepriekš neveicot citus korektīvus pasākumus, tostarp Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 39. pantā minēto pilnvaru īstenošanu.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES vai Regulu (ES) Nr. 600/2014, vai attiecīgā gadījumā noregulējuma iestāde nekavējoties informē kompetento iestādi par pārkāpumu vai iespējamu pārkāpumu.

1.a Šā panta 1. punkta nolūkā agrīnas intervences pasākumi ietver:

a) prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūrai veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:

   i) īstenot vienu vai vairākus atveseļošanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus;

   ii) atjaunināt atveseļošanas plānu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, ja apstākļi, kādēļ ir pieņemts lēmums par agrīnu intervenci, atšķiras no sākotnējā atveseļošanas plānā izklāstītajiem pieņēmumiem, un konkrētā laikposmā īstenot vienu vai vairākus atjauninātajā atveseļošanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus;

b) prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūrai sasaukt iestādes vai vienības akcionāru sapulci vai tad, ja vadības struktūra neizpilda minēto prasību, sasaukt to tieši, un abos gadījumos noteikt darba kārtību, pieprasot, lai akcionāri apsvērtu iespēju pieņemt konkrētus lēmumus;

c) prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūrai attiecīgā gadījumā saskaņā ar atveseļošanas plānu izstrādāt ***rīcības*** plānu sarunām par parāda pārstrukturēšanu ar dažiem vai visiem tās kreditoriem;

d) prasību mainīt iestādes juridisko struktūru;

e) prasību pilnībā vai attiecībā uz atsevišķām personām atcelt vai aizstāt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības augstāko vadību vai vadības struktūru saskaņā ar 28. pantu;

f) iecelt vienu vai vairākus pagaidu administratorus 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajā iestādē vai vienībā saskaņā ar 29. pantu***;***

fa) prasību vienības vadības struktūrai sagatavot plānu, ko vienība var īstenot, ja vienības attiecīgā juridiskā persona nolemj uzsākt brīvprātīgu vienības likvidāciju.

2. Kompetentās iestādes izvēlas piemērotus ***un savlaicīgus*** agrīnas intervences pasākumus, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi ar izvirzītajiem mērķiem, papildus citai būtiskai informācijai ņemot vērā pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma smagumu un 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības finansiālā stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

3. Attiecībā uz katru no 1.a punktā minētajiem pasākumiem kompetentās iestādes nosaka termiņu, kas ir piemērots minētā pasākuma pabeigšanai un kas ļauj kompetentajai iestādei novērtēt tā efektivitāti.

Pasākuma izvērtējumu veic nekavējoties pēc termiņa sasniegšanas un nosūta noregulējuma iestādei. Ja izvērtējumā secina, ka pasākumi nav pilnībā īstenoti vai nav efektīvi, kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi novērtē šīs direktīvas 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto nosacījumu.

4. EBI līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] izdod regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai veicinātu izraisītājfaktoru konsekventu piemērošanu ***šā panta 1. punktā minēto pasākumu izmantošanai***.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

28. pants

Augstākās vadības vai vadības struktūras aizstāšana

Piemērojot 27. panta 1.a punkta e) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka jaunā augstākā vadība vai vadības struktūra vai atsevišķi minēto struktūru locekļi tiek iecelti saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem un ka tam ir vajadzīgs kompetentās iestādes apstiprinājums vai piekrišana.";

13) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Piemērojot 27. panta 1.a punkta f) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi apstākļiem, var iecelt jebkuru pagaidu administratoru nolūkā veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:

a) uz laiku aizstāt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūru;

b) uz laiku strādāt kopā ar 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūru.

Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, precizē savu izvēli attiecībā uz a) vai b) apakšpunktu.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkā kompetentā iestāde, ieceļot šādu pagaidu administratoru, sīkāk precizē pagaidu administratora uzdevumus, pienākumus un pilnvaras, un prasības iestādes vai vienības vadības struktūrai apspriesties ar pagaidu administratoru vai saņemt tā piekrišanu pirms konkrētu lēmumu pieņemšanas vai darbību veikšanas.

Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentā iestāde publisko informāciju par pagaidu administratora iecelšanu, izņemot gadījumus, kad pagaidu administratoram nav pilnvaru pārstāvēt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību ***vai pieņemt lēmumus tās vārdā***.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka pagaidu administrators atbilst Direktīvas 2013/36/ES 91. panta 1., 2. un 8. punktā noteiktajām prasībām. Kompetento iestāžu novērtējums par to, vai pagaidu administrators atbilst minētajām prasībām, ir lēmuma par pagaidu administratora iecelšanu neatņemama sastāvdaļa.

2. Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka pagaidu administratora pilnvaras, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi pastāvošajiem apstākļiem. Šādas pilnvaras var ietvert dažas vai visas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūras pilnvaras, ko paredz iestādes vai vienības statūti un valsts tiesību akti, tostarp pilnvaras īstenot dažas vai visas iestādes vai vienības vadības struktūras administratīvās funkcijas. Pagaidu administratora pilnvaras attiecībā uz iestādi vai vienību atbilst piemērojamajiem uzņēmējdarbības tiesību aktiem. ***Šādas pilnvaras var pielāgot, ja kompetentā iestāde maina apstākļus.***

3. Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka tā uzdevumu un funkcijas. Šādi uzdevumi un funkcijas var būt šādas:

a) noskaidrot 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības finanšu stāvokli;

b) vadīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības darbību vai darbības daļu ar mērķi saglabāt vai atjaunot tās finanšu stāvokli;

c) veikt pasākumus, lai atjaunotu 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības pārdomātas un piesardzīgas darbības vadīšanu.

Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka tā uzdevumu un funkciju ierobežojumus.";

b) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Pilnvaras sasaukt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības akcionāru pilnsapulci un noteikt šādas sapulces darba kārtību pagaidu administrators jebkurā gadījumā var īstenot tikai ar kompetentās iestādes iepriekšēju piekrišanu.";

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma pagaidu administrators kompetentās iestādes noteiktos intervālos***, vismaz vienu reizi pēc pirmajiem sešiem mēnešiem*** un jebkurā gadījumā savu pilnvaru termiņa beigās sagatavo ziņojumus par 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības finanšu stāvokli un par darbībām, kas veiktas viņa/viņas pilnvaru laikā.";

ca) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Pagaidu administratoru ieceļ uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma kārtā šo termiņu var vienu reizi pagarināt, ja joprojām pastāv pagaidu administratora iecelšanai paredzētie nosacījumi. Kompetentās iestādes ziņā ir noteikt, vai ir izpildīti attiecīgie nosacījumu, un pamatot akcionāriem šādu lēmumu.";

14) direktīvas 30. pantu groza šādi:

a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Agrīnas intervences pasākumu koordinēšana attiecībā uz grupām";

b) panta 1. līdz 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Ja attiecībā uz Savienības mātesuzņēmumu ir izpildīti nosacījumi agrīnas intervences pasākumu piemērošanai saskaņā ar 27. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde pirms lēmuma pieņemšanas par agrīnas intervences pasākuma piemērošanu informē EBI un apspriežas ar citām kompetentajām iestādēm uzraudzības kolēģijā.

2. Pēc 1. punktā minētās paziņošanas un apspriešanās konsolidētās uzraudzības iestāde pieņem lēmumu par to, vai attiecībā uz attiecīgo Savienības mātesuzņēmumu piemērot agrīnas intervences pasākumus saskaņā ar 27. pantu, ņemot vērā šo pasākumu ietekmi uz grupas vienībām citās dalībvalstīs. Konsolidētās uzraudzības iestāde par šo lēmumu informē EBI un pārējās uzraudzības kolēģijas kompetentās iestādes.

3. Ja nosacījumi agrīnas intervences pasākumu noteikšanai saskaņā ar 27. pantu ir izpildīti attiecībā uz Savienības mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, par individuālo uzraudzību atbildīgā kompetentā iestāde, kas iecerējusi veikt pasākumu saskaņā ar minētajiem pantiem, to paziņo EBI un apspriežas ar konsolidētās uzraudzības iestādi.

Saņemot minēto paziņojumu, konsolidētās uzraudzības iestāde var novērtēt iespējamo ietekmi, kāda agrīnas intervences pasākumu noteikšanai saskaņā ar 27. pantu attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto attiecīgo iestādi vai vienību var būt uz grupu vai grupas vienībām citās dalībvalstīs. Konsolidētās uzraudzības iestāde minēto novērtējumu dara zināmu kompetentajai iestādei trīs dienu laikā.

Pēc minētā paziņojuma un apspriešanās kompetentā iestāde pieņem lēmumu par to, vai piemērot agrīnas intervences pasākumu. Lēmumā pienācīgi ņem vērā konsolidētās uzraudzības iestādes novērtējumu. Kompetentā iestāde par šo lēmumu paziņo EBI, konsolidētās uzraudzības iestādei un pārējām uzraudzības kolēģijas kompetentajām iestādēm.

4. Ja vairāk nekā viena kompetentā iestāde plāno piemērot agrīnas intervences pasākumu saskaņā ar 27. pantu vairāk nekā vienai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai vienā un tajā pašā grupā, konsolidētās uzraudzības iestāde un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes novērtē, vai ir lietderīgāk iecelt vienu un to pašu pagaidu administratoru visām iesaistītajām vienībām vai koordinēt citu agrīnas intervences pasākumu piemērošanu vairāk nekā vienai iestādei vai vienībai, lai sekmētu risinājumus, ar ko atjauno attiecīgās iestādes vai vienības finanšu stāvokli. Šo novērtējumu veic, konsolidētās uzraudzības iestādei pieņemot kopīgu lēmumu ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Kopīgo lēmumu pieņem piecu dienu laikā no 1. punktā minētā paziņojuma dienas. Kopīgo lēmumu pamato un izklāsta dokumentā, un konsolidētās uzraudzības iestāde to iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc jebkuras kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.

Ja piecu dienu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, konsolidētās uzraudzības iestāde un meitasuzņēmumu kompetentās iestādes var pieņemt atsevišķus lēmumus par pagaidu administratora iecelšanu 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām iestādēm vai vienībām, par kurām tās ir atbildīgas, un par jebkura cita agrīnas intervences pasākuma piemērošanu.";

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. EBI pēc jebkuras kompetentās iestādes pieprasījuma var saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu palīdzēt panākt vienošanos kompetentajām iestādēm, kas ir iecerējušas piemērot vienu vai vairākus pasākumus, kuri minēti šīs direktīvas 27. panta 1.a punkta a) apakšpunktā attiecībā uz šīs direktīvas pielikuma A iedaļas 4., 10., 11. un 19. punktu, šīs direktīvas 27. panta 1.a punkta c) apakšpunktu vai šīs direktīvas 27. panta 1.a punkta d) apakšpunktu.";

15) direktīvā iekļauj šādu 30.a pantu:

"*30.a pants*

Gatavošanās noregulējumam

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes nekavējoties paziņo noregulējuma iestādēm par visu turpmāk minēto:

a) jebkurš no Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punktā minētajiem pasākumiem, ko tās pieprasa veikt šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai ***un kas paredzēti, lai risinātu šo vienību vai grupu situācijas pasliktināšanās risināšanai***;

b) ja uzraudzības darbība liecina, ka attiecībā uz šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību ir izpildīti šīs direktīvas 27. panta 1. punkta nosacījumi, novērtējums, ka minētie nosacījumi ir izpildīti neatkarīgi no jebkādiem agrīnas intervences pasākumiem;

c) kāda no 27. pantā minēto agrīnas intervences pasākumu piemērošana.

Kompetentās iestādes ciešā sadarbībā ar noregulējuma iestādēm cieši uzrauga iestādes vai vienības situāciju un to atbilstību pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, kuru mērķis ir novērst minētās iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, un pirmās daļas c) apakšpunktā minētajiem agrīnas intervences pasākumiem.

2. Kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk informē noregulējuma iestādes, ja tās uzskata, ka pastāv būtisks risks, ka attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību varētu attiecināt vienu vai vairākus no 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem. Minētajā paziņojumā iekļauj:

a) paziņojuma iemeslus;

b) pārskatu par pasākumiem, kas saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju, to paredzamo ietekmi uz iestādi vai vienību attiecībā uz 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem un minēto pasākumu īstenošanas paredzamo grafiku.

Pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar kompetentajām iestādēm novērtē, kas ir saprātīgs termiņš 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtēšanai, ņemot vērā 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības apstākļu pasliktināšanās ātrumu, ***iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmu, noguldītāju aizsardzību un klientu līdzekļu saglabāšanu, risku, ka ilgāks process palielinās kopējās izmaksas klientiem un ekonomikai,*** nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju un jebkādus citus būtiskus apsvērumus. Noregulējuma iestādes šo novērtējumu pēc iespējas ātrāk dara zināmu kompetentajām iestādēm.

Pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā uzrauga 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības situāciju, visu attiecīgo pasākumu īstenošanu to paredzētajā termiņā un jebkādas citas attiecīgas norises. Šajā nolūkā noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes regulāri tiekas, un šādu tikšanās biežumu nosaka noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus. Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nekavējoties viena otrai sniedz visu attiecīgo informāciju.

3. Kompetentās iestādes sniedz noregulējuma iestādēm visu noregulējuma iestāžu pieprasīto informāciju, kas nepieciešama visiem šādiem gadījumiem:

a) atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavoties 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības iespējamam noregulējumam;

b) veikt 36. pantā minēto vērtēšanu.

Ja šāda informācija kompetentajām iestādēm vēl nav pieejama, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes sadarbojas un koordinē darbību, lai iegūtu minēto informāciju. Šajā nolūkā kompetentās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai sniegt šādu informāciju, tostarp veicot pārbaudes uz vietas, un sniegt minēto informāciju noregulējuma iestādēm.

4. Noregulējuma iestāžu pilnvaras ietver pilnvaras tirgot potenciālajiem pircējiem 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību, vai veikt pasākumus šādai tirgošanai potenciālajiem pircējiem, vai pieprasīt iestādei vai vienībai to darīt šādiem nolūkiem:

a) sagatavoties minētās iestādes vai vienības noregulējumam, ievērojot 39. panta 2. punktā paredzētos nosacījumus un 84. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus;

b) pamatot noregulējuma iestādes veikto novērtējumu attiecībā uz 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu.

4.a Ja noregulējuma iestāde, izmantojot 4. punktā paredzētās pilnvaras, pieņem lēmumu tieši tirgot vienību potenciālajiem pircējiem, tā pienācīgi ņem vērā lietas apstākļus un pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi uz vienības vispārējo stāvokli.

5. Šā panta 4. punkta nolūkos noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai ieviest digitālu platformu, lai apmainītos ar informāciju, kas ir nepieciešama minētās iestādes vai vienības tirgošanai, ar potenciālajiem pircējiem vai ar noregulējuma iestādes nolīgtiem konsultantiem un vērtētājiem. ***Šādā gadījumā piemēro 84. panta 1. punkta e) apakšpunktu.***

6. Konstatējums, ka 27. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, un agrīnas intervences pasākumu iepriekšēja pieņemšana nav obligāti nosacījumi, lai noregulējuma iestādes sagatavotos 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības noregulējumam vai īstenotu šā panta 4. un 5. punktā minētās pilnvaras.

7. Noregulējuma iestādes nekavējoties informē kompetentās iestādes par visām darbībām, kas veiktas saskaņā ar 4. un 5. punktu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas:

a) apsverot iespēju veikt šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos pasākumus, kuru mērķis ir novērst 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, kā arī šā panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētos pasākumus;

b) apsverot iespēju veikt kādu no 4. un 5. punktā minētajām darbībām;

c) šīs daļas a) un b) apakšpunktā minēto darbību īstenošanas laikā.

Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nodrošina, ka minētie pasākumi un darbības ir konsekventi, koordinēti un efektīvi.";

16) direktīvas 31. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, līdz minimumam samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, jo īpaši, ja to sniedz no dalībvalsts budžeta;

d) aizsargāt ***segtos noguldījumus un, ciktāl iespējams, arī fizisko personu un mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgo noguldījumu nesegto daļu***, un aizsargāt ieguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 97/9/EK;";

17) direktīvas 32. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz iestādi, ja noregulējuma iestādes, saņemot paziņojumu saskaņā ar 2. punktu vai pēc savas iniciatīvas saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru, konstatē, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) ▌nepastāv pamatotas izredzes, ka jebkādi alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz iestādi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, uzraudzības darbība, agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu kapitāla instrumentu un atbilstīgu saistību norakstīšana vai konvertācija, kā minēts 59. panta 2. punktā, saprātīgā termiņā novērstu iestādes maksātnespēju ***vai iespējamu maksātnespēju***;

c) noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi veic 1. punkta a) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu.

Dalībvalstis var paredzēt, ka līdzās kompetentajai iestādei arī noregulējuma iestāde, iepriekš konsultējoties ar kompetento iestādi, var veikt 1. punkta a) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu, ja noregulējuma iestāžu rīcībā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nepieciešamie instrumenti šāda novērtējuma veikšanai, jo īpaši adekvāta piekļuve būtiskajai informācijai. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde noregulējuma iestādei nekavējoties sniedz visu attiecīgo informāciju, ko tā pieprasa, lai veiktu savu novērtējumu, pirms vai pēc tam, kad noregulējuma iestāde to ir informējusi par savu nodomu veikt minēto novērtējumu.

Noregulējuma iestāde ***pēc apspriešanās ar NGS norīkoto iestādi un attiecīgā gadījumā ar IAS, kuras dalībniece ir iestāde,*** ciešā sadarbībā ar kompetento iestādi ***nekavējoties*** veic 1. punkta b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu. ***Apspriedēs ar IAS ņem vērā tādu pasākumu pieejamību IAS, kas saprātīgā laikposmā var novērst iestādes maksātnespēju.*** Kompetentā iestāde nekavējoties sniedz noregulējuma iestādei visu attiecīgo informāciju, ko noregulējuma iestāde pieprasa, lai varētu veikt savu novērtējumu. Kompetentā iestāde var arī informēt noregulējuma iestādi, ka tā uzskata, ka 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.";

b) panta 4. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) ir vajadzīgs ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad šādu atbalstu piešķir kādā no 32.c pantā minētajiem veidiem;";

ii) otro līdz piekto daļu svītro;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja minētā noregulējuma darbība ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus 31. pantā noteiktos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti efektīvāk.

Pieņem, ka noregulējuma darbība nav sabiedrības interesēs šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, ja noregulējuma iestāde ir pieņēmusi lēmumu piemērot iestādei vienkāršotus pienākumus saskaņā ar 4. pantu. Pieņēmums ir atspēkojams un nav piemērojams, ja noregulējuma iestāde novērtē, ka viens vai vairāki noregulējuma mērķi būtu apdraudēti, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Dalībvalstis nodrošina, ka, veicot pirmajā daļā minēto novērtējumu, noregulējuma iestāde, pamatojoties uz novērtējuma laikā tai pieejamo informāciju, ***izvērtē*** un salīdzina visu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, ***ko*** piešķirtu iestādei gan noregulējuma gadījumā, gan likvidācijas gadījumā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.";

5.a EBI palīdz veikt uzraudzību un veicina 5. punktā minētā sabiedrības interešu novērtējuma efektīvu un saskaņotu piemērošanu.

EBI līdz [PB: lūgums ievietot datumu = 2 gadi no šīs grozījumu direktīvas piemērošanas dienas] sniedz ziņojumu par 5. punkta tvērumu un piemērošanu Savienībā. Minēto ziņojumu iesniedz Komisijai, lai izvērtētu 5. punktā izklāstīto pasākumu efektivitāti un to ietekmi uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem.

Pamatojoties uz ziņojuma rezultātiem, EBI līdz [PB: lūgums ievietot datumu = 2 gadi no šīs grozošās direktīvas piemērošanas dienas] var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu ar mērķi veicināt prakses konverģenci un vienlīdzīgus konkurences apstākļus dalībvalstu starpā.";

18) direktīvas 32.a un 32.b pantu aizstāj ar šādiem:

"*32.a pants*

Noregulējuma nosacījumi centrālajai iestādei un kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ***veic*** noregulējuma darbību attiecībā uz centrālo iestādi un visām tai pastāvīgi radniecīgajām kredītiestādēm, kas pieder pie tās pašas noregulējuma grupas, ***tikai tādā gadījumā,*** ja centrālā iestāde un visas tai pastāvīgi radniecīgās kredītiestādes vai noregulējuma grupa, kurai tās pieder, kā kopums atbilst nosacījumiem, kas paredzēti 32. panta 1. punktā.

32.b pants

Procedūras attiecībā uz iestādēm un vienībām, kurām netiek piemērota noregulējuma darbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde konstatē, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, atbilst 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, bet ne 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, attiecīgajai valsts administratīvajai vai tiesu iestādei ir pilnvaras nekavējoties sākt procedūru iestādes vai vienības sakārtotai likvidācijai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā un kas tiek sakārtotā veidā likvidēta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, saprātīgā termiņā iziet no tirgus vai izbeidz savas banku pakalpojumu darbības.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde konstatē, ka1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība atbilst 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumiem, bet neatbilst 32. panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumam, konstatējums, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir nosacījums, lai kompetentā iestāde anulētu atļauju saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 18. pantu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības atļaujas anulēšana ir pietiekams nosacījums tam, lai attiecīgā valsts administratīvā vai tiesu iestāde varētu nekavējoties sākt procedūru iestādes vai vienības sakārtotai likvidācijai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.";

19) direktīvā iekļauj šādu 32.c pantu:

"*32.c pants*

Ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai izņēmuma kārtā var piešķirt ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem ārpus noregulējuma darbības tikai vienā no šādiem gadījumiem un ar noteikumu, ka ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem atbilst Savienības valsts atbalsta regulējumā paredzētajiem nosacījumiem un prasībām:

a) ja nolūkā novērst ***ārkārtējus vai sistēmiskus*** nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabāt finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

   i) valsts garantija likviditātes mehānismiem, ko nodrošina centrālās bankas saskaņā ar saviem nosacījumiem;

   ii) valsts garantija no jauna emitētām saistībām;

   iii) pašu kapitāla instrumentu, kas nav pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, vai citu kapitāla instrumentu iegāde vai samazinātas vērtības aktīvu izmantošana atbilstoši cenām, ilgumam un citiem noteikumiem, kas attiecīgajai iestādei vai vienībai nerada nepamatotas priekšrocības, ar nosacījumu, ka brīdī, kad tiek piešķirts publiskais atbalsts, nepastāv ***neviens no*** 32. panta 4. punkta a), b) vai c) apakšpunktā ***un*** 59. panta 3. punktā ***minētajiem apstākļiem***;

b) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas ***izmaksu ziņā efektīva*** intervence saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.a un 11.b pantā izklāstītajiem nosacījumiem, ar noteikumu, ka nepastāv neviens no 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem;

c) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas ***izmaksu ziņā efektīva*** intervence saistībā ar ***kredītiestādes*** likvidāciju saskaņā ar 32.b pantu un saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

d) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ko piešķir saistībā ar iestādes vai vienības likvidāciju saskaņā ar šīs direktīvas 32.b pantu, izņemot atbalstu, ko noguldījumu garantiju sistēma piešķir saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktu.

2. Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) pasākumi attiecas tikai uz maksātspējīgām iestādēm vai vienībām, kā to apstiprinājusi kompetentā iestāde;

b) pasākumi ir piesardzības pasākumi un pagaidu pasākumi, un to pamatā ir iepriekš noteikta ▌ stratēģija ***izejai no atbalsta pasākuma***, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde, tostarp skaidri noteikts izbeigšanas datums, pārdošanas datums vai atmaksas grafiks attiecībā uz jebkuru no veiktajiem pasākumiem; ***šo informāciju neizpauž, kamēr nav pagājis viens gads pēc stratēģijas izejai no atbalsta pasākuma īstenošanas pabeigšanas vai sanācijas plāna īstenošanas, vai novērtējuma veikšanas saskaņā ar šā punkta septīto daļu;***

c) pasākumi ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu sekas vai saglabātu finanšu stabilitāti;

d) pasākumus neizmanto, lai kompensētu zaudējumus, kas iestādei vai vienībai radušies vai, iespējams, radīsies ***nākamo 12 mēnešu laikā***.

Piemērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, iestādi vai vienību uzskata par maksātspējīgu, ja kompetentā iestāde ir secinājusi, ka***, pamatojoties uz pašreizējām gaidām,*** nav pārkāpta neviena no prasībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punktā, Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā, Regulas (ES) 2019/2033 11. panta 1. punktā, Direktīvas (ES) 2019/2034 40. pantā, vai attiecīgās piemērojamās prasības saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, vai ka minētās prasības reālistiski netiks pārkāptas nākamo 12 mēnešu laikā.

Pirmās daļas d) apakšpunkta vajadzībām attiecīgā kompetentā iestāde kvantificē zaudējumus, kas iestādei vai vienībai ir radušies vai, iespējams, radīsies. Minētās kvantitatīvās noteikšanas pamatā ir vismaz ***aktīvu kvalitātes pārbaudes, ko veikusi ECB, EBI vai valsts iestādes, vai — attiecīgā gadījumā — pārbaudes uz vietas, kuras veikusi kompetentā iestāde. Ja minētās darbības nevar veikt laikus, kompetentā iestāde savu novērtējumu var balstīt uz*** iestādes vai vienības ***bilances***, ar noteikumu, ka bilance atbilst piemērojamajiem grāmatvedības noteikumiem un standartiem, ko apstiprinājis neatkarīgs ārējais revidents. ***Kompetentā iestāde dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka kvantificēšanas pamatā ir iestādes vai vienības aktīvu, saistību un ārpusbilances posteņu tirgus vērtība.***

Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, attiecas tikai uz pasākumiem, kurus kompetentā iestāde ir novērtējusi kā nepieciešamus iestādes vai vienības maksātspējas ***nodrošināšanai***, novēršot tās kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā saistībā ar valsts, Savienības vai VUM mēroga spriedzes testiem vai līdzvērtīgām darbībām, ko veic Eiropas Centrālā banka, EBI vai valstu iestādes, un ko attiecīgā gadījumā apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta, izņēmuma kārtā ir atļauta pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu iegāde, ja konstatētā iztrūkuma raksturs ir tāds, ka jebkādu citu pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegāde neļautu attiecīgajai iestādei vai vienībai novērst kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā attiecīgajā spriedzes testā vai līdzvērtīgā darbībā. Iegādāto pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu summa nepārsniedz 2 % no attiecīgās iestādes vai vienības kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

Ja kāds no 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem atbalsta pasākumiem nav izpirkts, atmaksāts vai citādi izbeigts saskaņā ar šāda pasākuma piešķiršanas laikā izveidotās ▌ stratēģijas ***izejai no atbalsta pasākuma*** noteikumiem, kompetentā iestāde ***pieprasa iestādei vai vienībai iesniegt vienreizēju sanācijas plānu***. ***Sanācijas plānā apraksta pasākumus, kas jāveic, lai saglabātu vai atjaunotu atbilstību uzraudzības prasībām, iestādes vai vienības ilgtermiņa dzīvotspēju un tās spēju atmaksāt sniegto summu, kā arī saistīto termiņu***.

Ja kompetentā iestāde neatzīst vienreizējo sanācijas plānu par ticamu vai īstenojamu vai ja iestāde vai vienība neizpilda sanācijas plānu, saskaņā ar 32. pantu tiek veikts novērtējums par to, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

3. EBI līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 1 gads pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par 2. punkta ceturtajā daļā minēto testu, pārskatīšanu vai darbību veidu, kā rezultātā var tikt veikti 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētie atbalsta pasākumi.";

20) direktīvas 33. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, ja minētā vienība atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Šajā nolūkā 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību uzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga jebkurā no šādiem apstākļiem:

a) vienība atbilst vienam vai vairākiem 32. panta 4. punkta b), c) vai d) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) vienība būtiski pārkāpj vai pastāv objektīvi elementi, kas liecina, ka vienība tuvākajā nākotnē būtiski pārkāps piemērojamās prasības, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 vai Direktīvā 2013/36/ES.";

21) direktīvas 33.a pantu groza šādi:

a) panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes nekavējoties informē 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību un 83. panta 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā minētās iestādes, kad tiek īstenotas šā panta 1. punktā minētās pilnvaras pēc tam, kad saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un pirms tiek pieņemts noregulējuma lēmums.";

b) panta 9. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja šādas pilnvaras tiek īstenotas attiecībā uz atbilstīgiem noguldījumiem un ja minētie noguldījumi netiek uzskatīti par nepieejamiem Direktīvas 2014/49/ES vajadzībām, noguldītājiem ir piekļuve atbilstīgai dienas summai no minētajiem noguldījumiem.";

22) direktīvas 35. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var iecelt īpašu vadītāju, kas aizstāj noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes vadības struktūru vai strādā kopā ar to. Noregulējuma iestādes publisko informāciju par īpaša vadītāja iecelšanu. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka īpašajam vadītājam ir tā funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, spējas un zināšanas.

Attiecībā uz īpaša vadītāja iecelšanu nepiemēro Direktīvas 2013/36/ES 91. pantu.";

b) panta 2. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Īpašajam vadītājam ir visas noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes akcionāru un vadības struktūras pilnvaras.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalstis pieprasa, lai īpašais vadītājs savu pilnvaru sākumā un beigās, kā arī regulāros intervālos, ko nosaka noregulējuma iestāde, sagatavotu noregulējuma iestādei, kura to iecēlusi, ziņojumus par noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes ekonomisko un finansiālo situāciju un par darbībām, kuras tas īstenojis, pildot savus pienākumus.";

23) direktīvas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"1. Pirms tiek noteikts, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai 59. pantā minēto attiecīgu kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi, noregulējuma iestādes nodrošina, ka persona, kura ir neatkarīga no jebkādām publiskā sektora iestādēm, tostarp no noregulējuma iestādes, kā arī no 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, veic objektīvu, piesardzīgu un reālistisku 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības aktīvu un saistību vērtējumu.";

b) pantā iekļauj šādu 7.a punktu:

"7.a Ja nepieciešams nodrošināt pamatojumu 4. punkta c) un d) apakšpunktā minēto lēmumu pieņemšanai, vērtētājs papildina 6. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju ar aplēsi par ārpusbilances aktīvu un saistību, tostarp iespējamo saistību un aktīvu, vērtību.";

24) direktīvas 37. pantu papildina ar šādu 11. punktu:

"11. EBI uzrauga noregulējuma iestāžu darbības un sagatavošanos, lai noregulējuma gadījumā nodrošinātu noregulējuma instrumentu un pilnvaru efektīvu īstenošanu. EBI līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 2 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ziņo Komisijai par esošās prakses pašreizējo stāvokli un iespējamām atšķirībām starp dalībvalstīm, un tā attiecīgā gadījumā uzrauga visu minētajā ziņojumā izklāstīto ieteikumu īstenošanu.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver vismaz šādus aspektus:

a) pasākumus, kas ieviesti iekšējās rekapitalizācijas instrumenta īstenošanai, un attiecīgā gadījumā iesaistes līmeni attiecībā uz finanšu tirgus infrastruktūrām un trešo valstu iestādēm;

b) pasākumus, kas ieviesti, lai īstenotu citu noregulējuma instrumentu izmantošanu;

c) to, kāds pārredzamības līmenis ir attiecīgajām ieinteresētajām personām attiecībā uz a) un b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem.";

25) direktīvas 40. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Lai īstenotu pagaidu iestādes instrumentu, ņemot vērā vajadzību saglabāt pagaidu iestādes kritiski svarīgās funkcijas vai sasniegt jebkuru no noregulējuma mērķiem, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pagaidu iestādei visu turpmāk minēto:";

b) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana 43. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajam mērķim nedrīkst kavēt noregulējuma iestādes spēju kontrolēt pagaidu iestādi. Ja iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana ļauj pilnībā nodrošināt pagaidu iestādes kapitālu, konvertējot iekšēji rekapitalizējamas saistības akcijās vai cita veida kapitāla instrumentos, var atcelt prasību, ka pagaidu iestāde pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskām iestādēm.";

26) direktīvas 42. panta 5. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) šāds pārvedums ir nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējamās iestādes, pagaidu iestādes vai aktīvu pārvaldības struktūras pienācīgu darbību; vai";

27) direktīvas 44. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot visām 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības saistībām, – tostarp tām, kuras rada grāmatvedības uzkrājumu, – kuras nav izslēgtas no minētā instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar šā panta 2. vai 3. punktu.";

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt 4. punktā minēto iemaksu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) akciju un citu īpašumtiesību instrumentu turētāji, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamo saistību turētāji, izmantojot samazināšanu, norakstīšanu vai konvertēšanu saskaņā ar 48. panta 1. punktu un 60. panta 1. punktu, un attiecīgā gadījumā izmantojot noguldījumu garantiju sistēmu saskaņā ar 109. pantu, ir veikuši iemaksu zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai, kas ir vienāda ar summu, kura nav mazāka par 8 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu;

b) noregulējuma finansēšanas mehānisma iemaksa nepārsniedz 5 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu.";

I

28) direktīvas ***44.a pantu groza šādi***:

a) pantā iekļauj šādus punktus:

"***6.a Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestāde, kas emitē atbilstīgus instrumentus, kuri kvalificējami kā pirmā līmeņa kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti vai atbilstīgas saistības, šādus instrumentus var pārdot kredītiestādes esošajam noguldītājam, kurš uzskatāms par privāto klientu, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 11. apakšpunktā, tikai tad, ja pirkuma brīdī ir izpildīti šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta nosacījumi un abi šādi nosacījumi:***

a) noguldītājs, kas kvalificējas kā privāts klients, neiegulda kopējo summu, kas pārsniedz 10 % no minētā klienta finanšu instrumentu portfeļa saistībām, kas minētas šajā punktā;

b) sākotnējo ieguldījumu apjoms, kas ieguldīts vienā vai vairākos šajā punktā minētos instrumentos, ir vismaz 30 000 EUR.

Kredītiestāde nodrošina, ka pirkuma brīdī ir izpildīti šā punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, pamatojoties uz informāciju, ko privātais klients sniedzis saskaņā ar 3. punktu.

6.b Atbilstīgus instrumentus, kas minēti 6.a punktā un ko kredītiestāde, kura tos emitē, pārdevusi saviem noguldītājiem, kas uzskatāmi par privātiem klientiem, neizpildot minētajā punktā paredzētos nosacījumus, neņem vērā attiecībā uz 45.e vai 45.f pantā paredzētajām prasībām, kamēr attiecīgie instrumenti ir tā noguldītāja turējumā, kuram tie pārdoti.

6.c Noregulējuma iestādes, veicot noregulējamības novērtējumu saskaņā ar 15. un 16. pantu, katru gadu grupu un iestāžu līmenī uzrauga, cik lielā mērā MREL atbilstīgie instrumenti ir privāto ieguldītāju turējumā, un vismaz reizi gadā ziņo rezultātus EBI.";

b) pievieno šādus punktus:

"***7.a Dalībvalstīm šā panta 6.a un 6.b punkts nav jāpiemēro 6.a punktā minētajiem instrumentiem, kas emitēti līdz [PB: lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].";***

"8. Līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] EBI ziņo Komisijai par šā panta piemērošanu. Minētajā ziņojumā salīdzina pasākumus, ko dalībvalstis pieņēmušas, lai izpildītu šā panta prasības, analizē to, cik efektīvi tie ir bijuši, aizsargājot privātos ieguldītājus, un novērtē to ietekmi uz pārrobežu darbībām.

Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Komisija var iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, lai grozītu šo direktīvu.";

29) direktīvas 45. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētas iestādes un vienības vienmēr izpilda pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības, ja to pieprasījusi un noteikusi noregulējuma iestāde saskaņā ar šo pantu un 45.a līdz 45.i pantu.";

30) ***direktīvas*** 45.b pantu groza šādi:

a) panta 4., 5. un 7. punktā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

b) panta 8. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

ii) otrās daļas c) apakšpunktā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienība";

iii) ceturtajā daļā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

c) pievieno šādu 10. punktu:

"10. Noregulējuma iestādes var atļaut noregulējuma vienībām izpildīt 4., 5. un 7. punktā minētās prasības, izmantojot pašu kapitālu vai saistības, kā minēts 1. un 3. punktā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) attiecībā uz vienībām, kas ir G-SNI vienības vai noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, noregulējuma iestāde nav samazinājusi šā panta 4. punktā minēto prasību saskaņā ar minētā punkta pirmo daļu;

b) šā panta 1. punktā minētās saistības, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajam nosacījumam, atbilst minētās regulas 72.b panta 4. punkta b) līdz e) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.";

31) direktīvas 45.c pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta astotajā daļā vārdus "kritiski svarīgo ekonomisko funkciju" aizstāj ar vārdiem "kritiski svarīgo funkciju";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē metodiku, kas noregulējuma iestādēm jāizmanto, lai aplēstu Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību:

a) noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz attiecīgo noregulējuma grupu neattiecas minētās prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES;

b) vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, ja attiecīgajai vienībai nepiemēro minētās prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES uz tāda paša pamata kā šīs direktīvas 45.f pantā minētās prasības.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 12 mēnešus no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.";

c) panta 7. punkta astotajā daļā vārdus "kritiski svarīgo ekonomisko funkciju" aizstāj ar vārdiem "kritiski svarīgo funkciju";

32) direktīvā iekļauj šādu 45.ca pantu:

"*45.ca pants*

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikšana pārveduma stratēģijām

1. Piemērojot 45.c pantu noregulējuma vienībai, kuras vēlamā noregulējuma stratēģija ***neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem*** paredz uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta izmantošanu , noregulējuma iestāde 45.c panta 3. punktā paredzēto rekapitalizācijas summu nosaka samērīgi, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

a) noregulējuma vienības lielums, darījumdarbības modelis, finansēšanas modelis ***vai attiecīgā gadījumā tās noregulējuma vienības daļas lielums, uz ko attiecas uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta izmantošana***;

b) akcijas, citi īpašumtiesību instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības, kas jāpārved saņēmējam, kā noteikts noregulējuma plānā, ņemot vērā:

i) noregulējuma vienības galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas;

ii) saistības, kas izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 2. punktu;

iii) 73. līdz 80. pantā minētos aizsardzības pasākumus;

iiia) sagaidāmās pašu kapitāla prasības jebkurai pagaidu iestādei, kas varētu būt vajadzīgas, lai īstenotu noregulējuma vienības iziešanu no tirgus nolūkā nodrošināt tās atbilstību attiecīgi Regulai (ES) Nr. 575/2013, Direktīvai 2013/36/ES un Direktīvai 2014/65/ES;

iiib) saņēmēja sagaidāmais pieprasījums, lai darījums būtu kapitāla ziņā neitrāls attiecībā uz prasībām, kas piemērojamas ieguvējai vienībai;

c) šā punkta b) apakšpunktā minēto noregulējuma vienības akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību paredzamo vērtību un tirgspēju, ņemot vērā:

i) noregulējuma iestādes konstatētos būtiskos noregulējamības šķēršļus, kas ir ▌ saistīti ar uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu;

ii) zaudējumus, kas rodas no atlikušajā iestādē atlikušajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām;

iia) iespējami nelabvēlīgu tirgus vidi noregulējuma laikā;

d) to, vai vēlamā noregulējuma stratēģija paredz pārvest noregulējuma vienības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai visus vai daļu no noregulējuma vienības aktīviem, tiesībām un saistībām;

e) to, vai vēlamā noregulējuma stratēģija paredz aktīvu nodalīšanas instrumenta piemērošanu.

▌

3. Šā panta 1. punkta piemērošanas rezultātā iegūtā summa nav lielāka par summu, ko iegūst, piemērojot 45.c panta 3. punktu***, vai nav mazāka par 13,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, un mazāka par 5 % no šā panta 1. punktā minētās attiecīgās vienības kopējā riska darījumu mērījuma, kas aprēķināts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. un 429.a pantu***.";

33) direktīvas 45.d panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai, kas ir G-SNI vienība, veido:";

34) direktīvas 45.f panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Atkāpjoties no šī punkta pirmās un otrās daļas, Savienības mātesuzņēmumi, kas paši nav noregulējuma vienības, bet ir trešo valstu vienību meitasuzņēmumi, konsolidēti izpilda 45.c un 45.d pantā noteiktās prasības.";

35) direktīvas 45.l pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) kā saskaņā ar 45.e vai 45.f pantu noteiktā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, tostarp 45.ca pants, ir īstenota valsts līmenī, un jo īpaši, vai ir pastāvējušas atšķirības prasību līmeņos, kas noteikti salīdzināmām vienībām dažādās dalībvalstīs;";

b) panta 3. punkta otrajā daļā pievieno šādu teikumu:

"Šā panta 2. punktā minēto pienākumu beidz piemērot pēc otrā ziņojuma iesniegšanas.";

35) ***direktīvas 45.m pantā iekļauj šādu 1.a punktu:***

"1.a Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, noregulējuma iestādes nosaka atbilstīgus pārejas periodus 1. panta 1. punkta b), c) un d) minētajām iestādēm vai vienībām, lai izpildītu 45.e vai 45.f panta prasības vai 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta prasības, ja uz iestādēm vai vienībām attiecas minētās prasības sakarā ar... [šīs grozošās direktīvas] stāšanos spēkā. Termiņš, līdz kuram iestādēm un vienībām ir jāizpilda 45.e vai 45.f pantā noteiktās prasības vai prasības, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, ir... [PB: lūgums ievietot datumu = 4 gadi no šīs grozošās direktīvas piemērošanas dienas].

Noregulējuma iestāde attiecībā uz 45.e vai 45.f pantā noteiktajām prasībām vai attiecīgā gadījumā prasībām, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, nosaka starpposma mērķrādītājus, ko šā panta pirmajā daļā minētās iestādes vai vienības izpilda līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 2 gadi no šīs grozošās direktīvas piemērošanas dienas]. Ar starpposma mērķrādītāju līmeņiem parasti nodrošina pašu kapitāla un atbilstīgo saistību lineāru palielinājumu līdz prasības izpildei.

Noregulējuma iestāde var noteikt pārejas periodu, kas beidzas pēc... [PB: lūgums ievietot datumu = 4 gadi no šīs grozošās direktīvas piemērošanas dienas], ja tas ir pienācīgi pamatoti un lietderīgi, pamatojoties uz 7. punktā minētajiem kritērijiem un ņemot vērā:

a) vienības finansiālās situācijas attīstību;

b) izredzes, ka vienība saprātīgā termiņā spēs nodrošināt to, ka tiek izpildītas 45.e vai 45.f pantā noteiktās prasības vai prasība, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas; kā arī

c) to, vai vienība spēj aizstāt saistības, kas vairs neatbilst atbilstības vai termiņa kritērijiem, un, ja nespēj, – vai minētajai nespējai ir īpašs raksturs vai tā saistīta ar tirgus traucējumiem.";

36) direktīvas 45.m panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Šīs direktīvas 45.b panta 4. un 7. punktā, kā arī 45.c panta 5. un 6. punktā minētās prasības nepiemēro trīs gadu laikā pēc dienas, kad noregulējuma vienība vai grupa, kuras sastāvā noregulējuma vienība ietilpst, ir identificēta kā G-SNI vai kā ārpussavienības G-SNI, vai tad, ja uz noregulējuma vienību ir attiecināma 45.c panta 5. vai 6. punktā minētā situācija.";

37) direktīvas 46. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā nosaka summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē:

a) nolūkā atjaunot noregulējamās iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju vai attiecīgā gadījumā noteikt pagaidu iestādes rādītāju, ņemot vērā jebkādu kapitāla iemaksu, ko noregulējuma finansēšanas mehānisms veicis saskaņā ar šīs direktīvas 101. panta 1. punkta d) apakšpunktu;

b) nolūkā uzturēt pietiekamu tirgus uzticēšanos noregulējamajai iestādei vai pagaidu iestādei, ņemot vērā jebkādas iespējamās saistības, un ļaut noregulējamai iestādei vismaz vienu gadu turpināt izpildīt atļaujas izsniegšanas nosacījumus un turpināt veikt darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES.";

38) direktīvas 47. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

"i) attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, ko iestāde emitējusi saskaņā ar 59. panta 2. punktā minētajām pilnvarām; vai";

39) direktīvas 52. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Ārkārtas apstākļos noregulējuma iestāde var pagarināt viena mēneša termiņu uzņēmējdarbības reorganizācijas plāna iesniegšanai par vēl vienu mēnesi.";

b) panta 5. punktam pievieno šādu daļu:

"Noregulējuma iestāde var pieprasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai vai iestādei uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā iekļaut papildu elementus.";

40) direktīvas 53. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Ja noregulējuma iestāde ar 63. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto pilnvaru palīdzību līdz nullei samazina saistību, tostarp saistību, kas rada grāmatvedības uzkrājumu, pamatsummu vai neatmaksāto summu, attiecīgās saistības un jebkuri pienākumi vai prasījumi, kas rodas saistībā ar tām un nav uzkrāti brīdī, kad pilnvaras tiek īstenotas, ir visiem nolūkiem uzskatāmi par izpildītiem un nav jāpierāda turpmākajās procedūrās saistībā ar noregulējamo iestādi vai jebkādu saistību pārņēmēju vienību turpmākajās likvidācijas procedūrās.";

41) direktīvas 55. pantu groza šādi:

a) 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) saistības nav noguldījums, kas minēts 108. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā;";

b) panta 2. punkta piekto un sesto daļu aizstāj ar šādām:

"Ja noregulējuma iestāde saistībā ar 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas iestādes vai vienības noregulējamības novērtējumu, ko veic saskaņā ar 15. un 16. pantu, vai jebkurā citā laikā konstatē, ka saistību kategorijā, kas ietver atbilstīgās saistības, to saistību apjoms, kurās nav iekļauts šā panta 1. punktā minētais līguma noteikums, kopā ar saistībām, kuras ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. punktu vai kuras, visticamāk, tiks izslēgtas saskaņā ar 44. panta 3. punktu, pārsniedz

10 % no minētās kategorijas apjoma, tā tūlīt novērtē minētā konkrētā fakta ietekmi uz minētās iestādes vai vienības noregulējamību, tostarp ietekmi uz tādu noregulējamību, kas izriet no riska, ka, īstenojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, var tikt neievēroti 73. pantā paredzētie kreditoru aizsardzības pasākumi.

Ja noregulējuma iestāde, pamatojoties uz šā punkta piektajā daļā minēto novērtējumu, secina, ka saistības, kurās nav iekļauts šā panta 1. punktā minētais līguma noteikums, rada būtisku šķērsli noregulējamībai, tā attiecīgi īsteno 17. pantā paredzētās pilnvaras, lai novērstu minēto šķērsli noregulējamībai.";

c) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

"2.a Iestādes un vienības, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, katru gadu noregulējuma iestādei ziņo par:

a) visu saistību, kuras reglamentē trešās valsts tiesību akti, kopējām atlikušajām summām;

b) attiecībā uz a) apakšpunktā minētajiem posteņiem:

i) to sastāvu, tostarp to termiņa profilu,

ii) to prioritāti parastajā maksātnespējas procedūrā,

iii) to, vai saistības izslēgtas atbilstoši 44. panta 2. punktam,

iv) to, vai tie līguma noteikumos ietver 1. punktā paredzēto termiņu,

v) ja ir konstatēts, ka juridiski vai citādi nav iespējams iekļaut iekšējās rekapitalizācijas klauzulas līgumisku atzīšanu saskaņā ar 2. punktu, — saistību kategoriju saskaņā ar 7. punktu.

Ja iestādes un vienības ir noregulējuma grupas sastāvā, noregulējuma vienība sagatavo ziņojumu par noregulējuma grupu tādā apjomā, kāds prasīts 1. punkta otrajā un trešajā daļā.";

d) pantam pievieno šādu 8.a punktu:

"8.a "EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu procedūras un vienotus formātus un veidnes ziņošanai 2.a punktā minētajām noregulējuma iestādēm.

EBI līdz [PB: lūgums ievietot datumu = 1 gads no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.";

42) direktīvas 59. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai ir vajadzīgs ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad minēto atbalstu piešķir kādā no 32.c pantā minētajiem veidiem.";

b) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju, nepieciešamību efektīvi īstenot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras vai noregulējuma grupas noregulējuma stratēģiju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatotu izredžu, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīvi privātā sektora pasākumi, uzraudzības darbība vai agrīnas intervences pasākumi, kas nav kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertācija, kā minēts 1.a punktā, saprātīgā termiņā novērstu 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, vai grupas maksātnespēju.";

43) direktīvas 63. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta m) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"m) pilnvaras pieprasīt kompetentajai iestādei laikus novērtēt būtiskas līdzdalības ieguvēju, atkāpjoties no Direktīvas 2013/36/ES 22. pantā un Direktīvas 2014/65/ES 12. pantā noteiktajiem termiņiem;";

ii) pievieno šādu n) apakšpunktu:

"n) pilnvaras iesniegt pieprasījumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 5. punktu noregulējamās iestādes vārdā.";

b) panta 2. panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) ņemot vērā 3. panta 6. punktu un 85. panta 1. punktu, prasības saņemt apstiprinājumu vai piekrišanu no jebkuras publiskas vai privātas personas, tostarp no noregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un kompetentajām iestādēm Direktīvas 2013/36/ES 22. līdz 27. panta nolūkos;";

44) direktīvas 71.a panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Šā panta 1. punktu piemēro visiem finanšu līgumiem, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) līgums rada jaunas saistības vai būtiski groza esošās saistības pēc tam, kad stājas spēkā noteikumi, kas pieņemti valsts līmenī, lai transponētu šo pantu;

b) līgums paredz vienu vai vairāku izbeigšanas tiesību īstenošanu vai tiesības īstenot nodrošinājuma tiesības, kurām tiktu piemērots 33.a, 68., 69., 70. vai 71. pants, ja finanšu līgumu reglamentētu dalībvalsts tiesību akti.";

45) direktīvas 74. panta 3. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

"d) nosakot zaudējumus, kas noguldījumu garantiju sistēmai būtu radušies, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, piemēro kritērijus un metodiku, kas minēti Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantā un jebkurā deleģētajā aktā, kurš pieņemts saskaņā ar minēto pantu.";

45) direktīvas 84. pantā iekļauj šādu 6.a punktu:

"6.a Šis pants neliedz apmainīties ar informāciju starp noregulējuma iestādēm un nodokļu iestādēm vienā un tajā pašā dalībvalstī, ciktāl šāda apmaiņa ir noteikta dalībvalstu tiesību aktos. Ja šīs informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to atklāj tikai ar tās attiecīgās iestādes nepārprotamu piekrišanu, kura to ir atklājusi.";

46) direktīvas 88. pantā iekļauj šādu 6.a punktu:

"6.a Lai atvieglotu 10. panta 1. punktā, 15. panta 1. punktā un 17. panta 1. punktā minēto uzdevumu veikšanu un apmainītos ar jebkādu būtisku informāciju, noregulējuma kolēģiju izveido un vada tādas iestādes noregulējuma iestāde, kurai ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs.

Pirmajā daļā minētās iestādes noregulējuma iestāde pieņem lēmumu par to, kuras publiskās iestādes piedalās noregulējuma kolēģijas sanāksmē vai darbībā, ņemot vērā plānojamās vai koordinētās darbības nozīmīgumu minētajām publiskajām iestādēm, jo īpaši iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un pirmajā daļā minētos uzdevumus.

Pirmajā daļā minētās iestādes noregulējuma iestāde iepriekš pilnībā informē visus noregulējuma kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras plānots apsvērt. Pirmajā daļā minētās iestādes noregulējuma iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.";

46) direktīvas 90. pantam pievieno šādu 4.a punktu:

"4.a Direktīvas 84. pants neliedz apmainīties ar informāciju starp noregulējuma iestādēm un nodokļu iestādēm vienā un tajā pašā dalībvalstī, ciktāl šāda apmaiņa ir noteikta dalībvalstu tiesību aktos. Ja šīs informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to atklāj tikai ar tās attiecīgās iestādes nepārprotamu piekrišanu, kura to ir atklājusi.";

47) direktīvas 91. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja noregulējuma iestāde nolemj, ka iestāde vai jebkura 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, kas ir grupas meitasuzņēmums, atbilst 32. vai 33. pantā minētajiem nosacījumiem, minētā publiskā iestāde grupas līmeņa noregulējuma iestādei, ja tā ir cita publiskā iestāde, konsolidētās uzraudzības iestādei un attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas loceklēm, nekavējoties dara zināmu šādu informāciju:

a) lēmums, ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība atbilst attiecīgi 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā vai 33. panta 1. vai 2. punktā minētajiem nosacījumiem, vai 33. panta 4. punktā minētajiem nosacījumiem;

b) 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu novērtēšanas rezultāts;

c) noregulējuma darbības vai maksātnespējas pasākumi, kurus noregulējuma iestāde uzskata par piemērotiem minētajai iestādei vai vienībai.

Pirmajā daļā minēto informāciju var iekļaut paziņojumos, ko saskaņā ar 81. panta 3. punktu paziņo šā punkta pirmajā daļā minētajiem adresātiem.";

b) panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.";

48) direktīvas 92. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.";

49) direktīvas 97. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā noslēdz nesaistošas sadarbības vienošanās ar attiecīgajām ***šā panta*** 2. punktā minētajām trešās valsts varas iestādēm. Minētās vienošanās ir saskaņā ar EBI pamatnolīgumu.

Kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā noslēdz nesaistošas sadarbības vienošanās ar attiecīgajām ***šā panta*** 2. punktā minētajām trešās valsts varas iestādēm. Minētās vienošanās ir saskaņā ar EBI pamatnolīgumu un nodrošina, ka uz informāciju, ko atklāj trešās valsts varas iestādēm, attiecas garantija, ka tiek ievērotas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas ***šīs*** direktīvas ***84. pantā*** minētajām prasībām.";

50) direktīvas 98. panta 1. punktu groza šādi:

a) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes un kompetentās ministrijas apmainās ar konfidenciālu informāciju, tostarp atveseļošanas plāniem, ar attiecīgajām trešo valstu varas iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:";

b) pievieno šādu otro un trešo daļu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes apmainās ar konfidenciālu informāciju ar attiecīgajām trešo valstu varas iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar atveseļošanu un noregulējumu, – pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi;

b) attiecībā uz citu kompetentajām iestādēm pieejamo informāciju – Direktīvas 2013/36/ES 55. pantā izklāstītie nosacījumi.

Otrās daļas nolūkos ar atveseļošanu un noregulējumu saistītā informācija ietver visu informāciju, kas tieši saistīta ar kompetento iestāžu uzdevumiem saskaņā ar šo direktīvu, jo īpaši atveseļošanas plānošanu un atveseļošanas plāniem, agrīnas intervences pasākumiem un informācijas apmaiņu ar noregulējuma iestādēm par noregulējuma plānošanu, noregulējuma plāniem un noregulējuma darbību.";

51) direktīvas 101. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošana šā panta 1. punktā minētajiem mērķiem varētu izraisīt to, ka daļa no 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības zaudējumiem tiktu novirzīti uz noregulējuma finansēšanas mehānismu, piemēro 44. pantā minētos noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošanas principus.";

52) direktīvas 102. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja pēc šā panta 1. punktā minētā sākotnējā laikposma pieejamie finanšu līdzekļi kļūst mazāki par minētajā punktā noteikto mērķapjomu, atsāk iekasēt regulārās iemaksas, ko iegūst saskaņā ar 103. pantu, līdz ir sasniegts mērķapjoms. Noregulējuma iestādes var atlikt to regulāro iemaksu iekasēšanu, ko iegūst saskaņā ar 103. pantu, uz ***laiku līdz trijiem*** gadiem, līdz iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē noregulējuma iestāžu spēju izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismus saskaņā ar 101. pantu. Pēc tam, kad mērķapjoms ir sasniegts pirmo reizi, un gadījumos, kad pieejamie finanšu līdzekļi vēlāk ir samazinājušies zem divām trešdaļām no mērķapjoma, minētajām iemaksām nosaka tādu apmēru, lai ***četru*** gadu laikā būtu iespējams sasniegt mērķapjomu.";

53) direktīvas 103. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizvieto ar šādu:

"3. Starp pieejamajiem finanšu līdzekļiem, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 102. pantā noteikto mērķapjomu, var būt neatsaucamas maksājumu saistības, kuras ir pilnībā nodrošinātas ar zema riska aktīviem, kas nav apgrūtināti ar trešo personu tiesībām, un ar kurām var brīvi rīkoties un kuras ir atvēlētas tikai noregulējuma iestāžu izmantošanai 101. panta 1. punktā noteiktajā nolūkā. Neatsaucamo maksājumu saistību daļa nepārsniedz ***30*** % no kopējām iemaksām, kas iegūtas atbilstīgi šim pantam. Atbilstoši minētajam ierobežojumam noregulējuma iestāde katru gadu nosaka neatsaucamu maksājumu saistību daļu kopējā iemaksu summā, kas iegūstamas saskaņā ar šo pantu.";

b) iekļauj šādu 3.a punktu:

"3.a Noregulējuma iestāde pieprasa izpildīt neatsaucamas maksājumu saistības, kas uzņemtas saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja ir jāizmanto noregulējuma finansēšanas mehānismi saskaņā ar 101. pantu.

Ja vienība vairs neietilpst 1. panta tvērumā un uz to vairs neattiecas pienākums veikt iemaksas saskaņā ar šā panta 1. punktu, noregulējuma iestāde pieprasa izpildīt neatsaucamas maksājumu saistības, kas uzņemtas saskaņā ar 3. punktu un vēl ir maksājamas. Ja iemaksa, kas saistīta ar neatsaucamām maksājumu saistībām, tiek pienācīgi veikta pēc pirmā izpildes pieprasījuma, noregulējuma iestāde atceļ saistības un atdod nodrošinājumu. Ja iemaksa nav pienācīgi samaksāta pēc pirmā pieprasījuma, noregulējuma iestāde pārņem nodrošinājumu un atceļ saistības.";

54) direktīvas 104. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ārkārtas ex post iemaksas nepārsniedz trīskārt 12,5 % no 102. pantā noteiktā mērķapjoma.";

55) direktīvas 108. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka to valsts tiesību aktos, kas reglamentē ***parastās*** maksātnespējas ***procedūras:***

a) turpmāk minētajiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā prioritāte, kas paredzēta parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem:

i) noguldījumi***, kas izslēgti no Direktīvas 2014/49/ES 5. pantā paredzētā seguma***;

ii) tā juridisku personu, kas nav mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi, atbilstīgo noguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā;

iii) tā centrālo un reģionālo valdību atbilstīgo noguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā;

iv) tā juridisku personu, kas nav mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi, noguldījumu daļa, kas būtu atbilstīgi noguldījumi, ja tie nebūtu veikti ar tādu Savienībā iedibinātu iestāžu filiāļu starpniecību, kuras atrodas ārpus Savienības***, un kas pārsniedz seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā***;

b) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā a) apakšpunktā paredzētā prioritāte:

i) segtie noguldījumi;

ii) noguldījumu garantijas sistēmas ***attiecībā uz to prasījumiem saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 9. panta 2. punktu;***

iii) atbilstīgi noguldījumi, kas nav minēti a) apakšpunkta ii) un iii) punktā; kā arī

iv) noguldījumi, kas būtu atbilstīgi noguldījumi, ja tie nebūtu veikti ar tādu Savienībā iedibinātu iestāžu filiāļu starpniecību, kuras atrodas ārpus Savienības, un kas nav minēti a) apakšpunkta iv) punktā.";

b) pievieno šādu 8. un 9. punktu:

"8. Ja 37. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā minētos noregulējuma instrumentus izmanto, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās iestādes aktīviem, tiesībām vai saistībām, noregulējuma finansēšanas mehānismam ir prasījuma tiesības pret atlikušo 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību par jebkādiem izdevumiem un zaudējumiem, kas noregulējuma finansēšanas mehānismam radušies sakarā ar jebkādām iemaksām noregulējumā saskaņā ar 101. panta 1. punktu saistībā ar zaudējumiem, kuri citādi būtu radušies kreditoriem.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 8. punktā un 37. panta 7. punktā minētā noregulējuma finansēšanas mehānisma prasījumiem to valsts tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, ir virsprioritāte, kas ir augstāka nekā prioritāte, kura paredzēta noguldījumu un noguldījumu garantiju sistēmu prasījumiem saskaņā ar šā panta 1. punktu.";

56) direktīvas 109. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz kredītiestādi, un ar noteikumu, ka šāda darbība nodrošina, ka noguldītājiem joprojām ir piekļuve to noguldījumiem, ▌ noguldījumu garantiju sistēma, ar kuru minētā kredītiestāde ir saistīta, iemaksā šādas summas:

a) ja iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemēro neatkarīgi vai kopā ar aktīvu nodalīšanas instrumentu – summa, par kādu segtie noguldījumi tiktu norakstīti vai konvertēti, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu noregulējamo iestādi saskaņā ar 46. panta 1. punktu, ja segtie noguldījumi būtu iekļauti iekšējās rekapitalizācijas tvērumā;

b) ja uzņēmuma pārdošanas vai pagaidu iestādes instrumenti tiek piemēroti neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem:

i) summa, kas vajadzīga, lai segtu starpību starp segto noguldījumu un tādu saistību vērtību, kurām ir vienāda prioritāte ar noguldījumiem vai augstāka prioritāte nekā tiem, un noregulējamās iestādes aktīvu vērtību, kas jāpārved saņēmējam; kā arī

ii) attiecīgā gadījumā summa, kas vajadzīga, lai nodrošinātu saņēmēja kapitāla neitralitāti pēc pārveduma.

Gadījumos, kas minēti pirmās daļas b) apakšpunktā, ja pārvedums saņēmējam ietver noguldījumus, kas nav segtie noguldījumi vai citas iekšēji rekapitalizējamas saistības, un noregulējuma iestāde novērtē, ka uz minētajiem noguldījumiem vai saistībām attiecas 44. panta 3. punktā minētie apstākļi, noguldījumu garantiju sistēma iemaksā:

a) summu, kas vajadzīga, lai segtu starpību starp noguldījumu, tostarp nesegto noguldījumu vērtību un tādu saistību vērtību, kurām ir vienāda prioritāte ar noguldījumiem vai augstāka prioritāte nekā tiem, un to noregulējamās iestādes aktīvu vērtību, kas jāpārved saņēmējam; kā arī

b) attiecīgā gadījumā summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu saņēmēja kapitāla neitralitāti pēc pārveduma.

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad noguldījumu garantiju sistēma ir veikusi iemaksu otrajā daļā minētajos gadījumos, noregulējamā iestāde neiegādājas daļas citās sabiedrībās, kā arī neveic peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu vai maksājumiem par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, vai atturas no citām darbībām, kas var izraisīt līdzekļu aizplūšanu.

Visos gadījumos noguldījumu garantiju sistēmas iemaksu veikšanas izmaksas nav lielākas par atmaksāšanas izmaksām noguldītājiem, kas aprēķinātas noguldījumu garantiju sistēmā saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantu.

Ja atbilstīgi 74. pantam veiktajā vērtējumā ir noteikts, ka izmaksas, ko rada noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa noregulējumā, ir lielākas nekā zaudējumi, kas rastos, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, noguldījumu garantiju sistēmai ir tiesības uz starpības izmaksu no noregulējuma finansēšanas mehānisma saskaņā ar 75. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestāde nosaka noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas summu saskaņā ar 1. punktu pēc apspriešanās ar noguldījumu garantiju sistēmu par paredzamajām izmaksām saistībā ar atmaksājumiem noguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantu un atbilstīgi šīs direktīvas 36. pantā minētajiem nosacījumiem.

Noregulējuma iestāde paziņo savu pirmajā daļā minēto lēmumu noguldījumu garantiju sistēmai, ar kuru iestāde ir saistīta. Noguldījumu garantiju sistēma nekavējoties īsteno minēto lēmumu.";

b) pantā iekļauj šādu 2.a un 2.b punktu:

"2.a Ja noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļus izmanto saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, lai veicinātu noregulējamās iestādes rekapitalizāciju, dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēma savu līdzdalību noregulējamās iestādes akcijās vai citos kapitāla instrumentos nodod privātajam sektoram, tiklīdz to ļauj komerciālie un finansiālie apstākļi.

Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēma atklāti un pārredzami tirgo akcijas un citus kapitāla instrumentus, kas minēti pirmajā daļā, un ka pārdošana tos nesagroza vai nediskriminē potenciālos pircējus. Šādu pārdošanu veic saskaņā ar komerciāliem noteikumiem.

2.b Noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas saskaņā ar 1. punkta otro daļu ņem vērā 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktajās robežvērtībās.

Ja noguldījumu garantiju sistēmas izmantošana saskaņā ar 1. punkta otro daļu kopā ar akciju un citu īpašumtiesību instrumentu turētāju, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamu saistību turētāju ieguldījumu zaudējumu absorbēšanā un rekapitalizācijā ļauj izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismu, noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa nepārsniedz summu, kas vajadzīga, lai panāktu atbilstību 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktajām robežvērtībām. Pēc noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas noregulējuma finansēšanas mehānismu izmanto saskaņā ar 44. un 101. pantā izklāstītajiem principiem, kas reglamentē noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošanu.

Atkāpjoties no ierobežojuma attiecībā uz iemaksu no noguldījumu garantiju sistēmas saskaņā ar šā punkta otro daļu, ja ir izpildīti 44. panta 7. punkta nosacījumi, tiek prasīta noguldījumu garantiju sistēmas papildu iemaksa. Minētā papildu iemaksa ir vienāda ar summu, ko noregulējuma finansēšanas mehānisms iemaksā virs 44. panta 5. punkta b) apakšpunktā noteiktās 5 % robežvērtības, kas reizināta ar segtonoguldījumu īpatsvaru kā daļu no kopējām saistībām nodošanas tvērumā.

Tomēr pirmo un otro daļu nepiemēro iestādēm, kas ***atbilst vismaz vienam no šiem nosacījumiem:***

a) ***iestāde*** grupas noregulējuma plānā vai noregulējuma plānā ir ***identificēta*** kā likvidācijas ***vienība;***

b) ***iestāde četros ceturkšņos četru gadu laikā, kas beidzas 6 mēnešus pirms ir konstatēts, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir pārsniegusi attiecīgi savu starpposma vai galīgo MREL mērķrādītāju. Četru gadu periodā neņem vērā divus secīgus ceturkšņus tieši pirms ir konstatēts, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.";***

c) panta 3. punktu svītro;

d) panta 5. punktā svītro otro un trešo daļu;

57) direktīvas 111. panta 1. punktam pievieno šādu e) apakšpunktu:

"e) nav izpildīta 45.e vai 45.f pantā minētā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.";

58) direktīvas 128. pantu groza šādi:

a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

"**Sadarbība un informācijas apmaiņa starp iestādēm un publiskajām iestādēm**";

b) pievieno šādu daļu:

"Noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes, EBI, Vienotā noregulējuma valde, ECB un citi Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībnieki pēc Komisijas pieprasījuma un noteiktajā termiņā sniedz tai visu informāciju, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai saistībā ar politikas izstrādi, tostarp ietekmes novērtējumu veikšanai, tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanai un dalībai likumdošanas procesā. Uz Komisiju un Komisijas darbiniekiem attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības, kas attiecībā uz saņemto informāciju noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (*) 88. pantā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.)."

59) direktīvā iekļauj šādu 128.a pantu:

"*128.a pants*

Krīzes pārvaldības simulācijas

1. EBI koordinē regulārus Savienības mēroga pasākumus, lai pārbaudītu šīs direktīvas, Regulas (ES) Nr. 806/2014 un Direktīvas 2014/49/ES piemērošanu pārrobežu situācijās visos šādos aspektos:

a) kompetento iestāžu sadarbība atveseļošanas plānošanas laikā;

b) sadarbība starp noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm pirms finanšu iestāžu maksātnespējas un noregulējuma laikā, tostarp īstenojot noregulējuma shēmas, kas pieņemtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. pantu.

2. EBI sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta galvenos minēto pasākumu konstatējumus un secinājumus. Ziņojumu publisko.".

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [PB: lūgums ievietot datumu = 18 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos aktus no [PB: lūgums ievietot datumu = 1 diena pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

…,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*